

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לפני **כבוד השופטת עמיתה מרים דיסקין**

המאשימה **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עו"ד רונית חסון

נגד

הנאשם **[REDACTED]**
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל עטרי ואביחי חגיבי

גזר דין

איסור פרסום

תיק זה דן בעבירות התעללות ואלימות בתוך המשפחה, לפיכך ועל מנת לשמור על פרטיות הנפגעים, אני אוסרת על פרסום שמות הצדדים המעורבים, לרבות שמו של הנאשם, או כול פרט אחר העלול להביא לזיהויים. בכפוף למגבלה זו, אני מתירה את פרסום גזר הדין.

פתח דבר

כתב האישום

1. הנאשם הועמד לדין בכתב אישום המחזיק חמישה אישומים, המייחס לו התעללות בבנותיו הקטינות ותקיפתן תוך גרימת חבלה של ממש, וכן תקיפות ללא חבלה, עבירות על סעיפים 368 א ו-368 ב סיפא, 379 ו-382 א(ב) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 בהתאמה (להלן: "החוק").

כעולה מהעובדות, הנאשם אב ל [REDACTED] ילדים והיה נשוי לאמן [REDACTED] אליבא דכתב האישום, הנאשם ביצע את העבירות כלפי ארבע הבנות הגדולות: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (להלן: "המתלוננות" או "הקטינות").

העבירות המיוחסות לנאשם בוצעו מחודש פברואר 2007 (בשל מגבלות ההתיישנות) ועד חודש ינואר 2017 (להלן: "התקופה"). במבוא הכללי נטען, כי מעשי התעללות והאלימות החלו עוד בשנת 1999.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

2. במבוא הכללי, המהווה חלק בלתי נפרד מכול אישום ואישום, מייחס כתב האישום לנאשם התעללות מתמשכת ושיטתית במתלוננות, שכללה אלימות פיזית ומילולית, הטלת פחד, ביזוי והשפלה. בהתייחס לאלימות הפיזית, נטען, כי המתלוננות הוכו על ידי הנאשם בכול חלקי גופן, לעיתים תוך גרימת חבלות, בין היתר, תוך שימוש באביזרים, ובנוסף, הנאשם צבט אותן, משך באוזניהן ובשערותיהן, ודרך בעוצמה על כפות הרגליים. בהתייחס לאלימות המילולית, הביזוי וההשפלה, נטען, כי הנאשם כינה את המתלוננות בגינויים מעליבים, גידף אותן, צעק עליהן, זרש לשמור על סדר וניקיון, וכשאלה לא השביעו את רצונו השליך חפצים על הרצפה, שלף תכולה של מגירות וחפצים מארונות ופיזר על הרצפה, והפך את שולחן השבת הערוך. בנוסף, על פי הנטען, השתמש הנאשם באמצעי ענישה והטלת מרות שכללו את הוצאת הקטינות בשעות הלילה מחוץ לבית אל החצר והשארתן שם למשך זמן ממושך.

3. כאמור, כתב האישום כלל בתחילה חמישה אישומים. המאשימה חזרה בה מהאישום הרביעי. בארבעת האישומים הנוותרים יוחסו לנאשם מעשים קונקרטיים של אלימות כלפי כול אחת מהמתלוננות, כדלקמן:

אישום ראשון, עניינו בקטינה [REDACTED]

1. בהתאם לאישום הראשון, ביום 12.1.17, סמוך לשעה 20:00, הנאשם ביקש מ-[REDACTED] לנקות את הכלים בכיור. משסירבה סטר לה והלם בפניה ובראשה תוך שהוא מכנה אותה "יוססה". כתוצאה מהמהלומות נגרם לקטינה שטף דם פנימי סביב עין שמאל.
2. במועד לא ידוע, בסמוך לחודש ספטמבר 2015, ישבה על מדרגה בכניסה לבית. הנאשם התקרב מאחוריה וללא התראה מוקדמת בעט בה בגבה.
3. במועד לא ידוע כש-[REDACTED] היתה בת 10, במעלך לילה גשום, הנאשם הורה ל-[REDACTED] לצאת מהבית לחצר הפנימית של הבית (להלן: "החצר") ולא אפשר לה להיכנס הביתה רוב שעות הלילה.

אישום שני, עניינו בקטינה [REDACTED]

1. במועד שאינו ידוע, במהלך חופשת פסח 2016, כש-[REDACTED] שיחקה בחצר הבית, הנאשם כעס עליה ונשך אותה בידה. כתוצאה מהנשיכה נגרם לקטינה סימון על ידה.
2. במהלך התקופה, במועד לא ידוע, כש-[REDACTED] היתה בכיתה ז'-ח', הנאשם כעס עליה על כך שלא ניקתה וסידרה את הבית והיכה אותה בגב ובכתף בעוצמה שהותירה סימנים על גופה.

אישום שלישי, עניינו בקטינה [REDACTED]

1. במהלך התקופה, במועד לא ידוע, כש-[REDACTED] היתה בת 16, הנאשם היכה אותה בכך, שהלם פעמים רבות בידיו על ראשה, פניה ואוזניה, וכן שבר את המחשב, המצלמות והטלפונים הניידים השייכים לילדיו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תי"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

2. במועד לא ידוע במהלך התקופה, כש [REDACTED] היתה בת 14, הנאשם היכה אותה בגבה ובכתפה וגרם לה סימנים כחולים.

אישום חמישי, עניינו בקטינה [REDACTED]

1. במהלך התקופה, במועד לא ידוע, כ [REDACTED] היתה בכיתה ה', הנאשם היכה אותה בעוצמה בגבה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לה סימנים כחולים על הגב והיא התקשתה לנשום.
2. במועד לא ידוע במהלך התקופה, כ [REDACTED] היתה בת 10, בלילה קר וגשום, הנאשם העניש את [REDACTED] ואל [REDACTED] בכך שהורה להם לשהות בחצר ולישון שם.
3. במהלך התקופה, במועד לא ידוע, כ [REDACTED] היתה בת 12, הנאשם היכה אותה וכשניסטה לגונן על גופה, אחז ברגלה ונשך אותה בחוזקה. כתוצאה מהתקיפה נותרו סימני חבלה על גופה.
4. במהלך התקופה, במועד לא ידוע, הנאשם כעס על [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], דחף אותן למיטה והיכה אתן. כתוצאה מהתקיפה רגלה של [REDACTED] התנפחה.
5. במהלך התקופה, במועד לא ידוע, כ [REDACTED] היתה בת 9, הנאשם היכה אותה באמצעות סולית העץ של נעליה החדשות. כתוצאה מהתקיפה רגלה של [REDACTED] התנפחה.
6. במהלך התקופה, במועד לא ידוע, כ [REDACTED] היתה בכיתה ח', הנאשם היכה אותה באמצעות מקל של מטאטא. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לה סימנים כחולים בכול הצד השמאלי של הגוף.
7. ביום 8.3.15, סמוך לשעה 24:00, נתקף הנאשם בכעס על כך ש [REDACTED] ו [REDACTED] שוחחו עם בחור בגינה סמוכה. הנאשם צעק עליהן ומשך אותן מהמקום בכוח בזרועותיהן. בהגיעם הביתה זרק הנאשם את [REDACTED] על הספה היכה אותה בידו פעמים רבות, ותוך כדי צעקות הלם בחוזקה בכול חלקי גופה. לשמע הצעקות הוזמנה לבית ניידת משטרה על ידי עובר אורח.

הכרעת הדין

4. בתום שמיעת ראיות זוכה הנאשם מהאישום הרביעי, וכן מהאירוע המתואר בסעיף 3 לאישום החמישי, וזאת, לאור חזרת התביעה מאישומים אלה, ובנוסף, בית המשפט זיכה את הנאשם גם מסעיף 2 לאישום השני, מסעיף 2 לאישום השלישי, ומסעיפים 3 ו-6 לאישום החמישי. כמו כן, זוכה הנאשם מחמת התיישנות מסעיפים 1, 2, ו-5 באישום החמישי; מהודעת המאשימה בעניינה של [REDACTED] בנוגע לביקור חבר של הנאשם; מהודעת המאשימה בעניינה של [REDACTED] - כול הסעיפים, ומהודעת המאשימה בעניינה של [REDACTED] בסעיף הנוגע לאירוע בגיל 10.

ההרשעה

5. בסופו של יום, הורשע הנאשם ביתר האישומים בעבירות הבאות:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תי"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1. התעללות בארבע המתלוננות - [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] ו-[REDACTED], בתקופה שמיום 13.2.07 ועד 1.3.2017, עבירה על סעיף 3368 סיפא לחוק העונשין.
2. באישום הראשון בעניינה של [REDACTED], הורשע הנאשם בקשר לסעיף 1, בעבירה של תקיפת קטיין בידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, עבירה על סעיף 3368(א)סיפא לחוק, ובקשר לסעיף 2, בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי הורה עבירה על סעיף 379 + 382(ב)(2) לחוק. בקשר להודעת המאשימה, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי הורה, עבירה על סעיף 379 + 382(ב)(2) לחוק.
3. באישום השני בעניינה של [REDACTED] הורשע הנאשם בקשר לסעיף 1, בעבירה של תקיפת קטיין בידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, עבירה על סעיף 3368(א)סיפא לחוק. בקשר להודעת המאשימה, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי הורה, עבירה על סעיף 379 + 382(ב)(2) לחוק.
4. באישום השלישי בעניינה של [REDACTED], הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי הורה, עבירה על סעיף 379 + 382(ב)(2) לחוק. בקשר להודעת המאשימה, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי הורה, עבירה על סעיף 379 + 382(ב)(2) לחוק.
5. באישום החמישי בעניינה של [REDACTED] הורשע הנאשם בקשר לסעיף 7 בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי הורה, עבירה על סעיף 379 + 382(ב)(2) לחוק. בקשר להודעת המאשימה, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי הורה, עבירה על סעיף 379 + 382(ב)(2) לחוק.

תמצית העובדות שנקבעו בהכרעת הדין

6. הכרעת הדין מגוללת מסכת של התעללות ואלימות מתמשכת של הנאשם כלפי ארבע בנותיו הקטינות, שהתרחשה במשך כעשור בתוך ד' אמות מתחם הבית. בהכרעת הדין נקבע, כי מאז ילדותן היו המתלוננות קורבנות להתעללות פיזית, נפשית ורגשית מצד אביהן. המדובר בהתעללות קשה ואכזרית, אשר הפכה את מציאות חייהן של המתלוננות הקטינות למציאות כאוטית, מבלבלת והרסנית, והותירה בנפשן צלקות עמוקות שיקרינו על חייהן וילוו אותן שנים ארוכות. מעדות המתלוננות בלטה תחושת הפחד והמצוקה ממציאות החיים לצד הנאשם, וניכר היה כי הן היו חשופות לאלימות פיזית באופן קבוע ושיטתי ובה בעת באופן פתאומי ובלתי צפוי:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

"... במציאות מתמשכת בבית, שחלקה צפויה וחוזרת על עצמה בימי שישי ובערבי חג, וחלקה בלתי צפויה, מציאות שמעוררת בהן פחד מתמשך, באופן שחווית הילדות שלהן היא שהדברים קרו כול יום וכול הזמן". במציאות זו נידונו המתלוננות לגדול: "באווירה של פחד ודריכות תמידית לקראת תגובות לא צפויות".

7. ההתעללות של הנאשם בבנותיו לבשה צורה ופשטה צורה, שיבשה, בלבלה וטלטלה את חיי היום יום שלהן, וכך, במהלך השנים, חלחלה לתוך מרקם החיים והשתלטה על התא המשפחתי. לעיתים, פרצה כתגובה על אי שביעות רצונו של הנאשם מהסדר והניקיון בבית, במקרים אחרים, הופיעה בהקשר של אי עמידה של הקטינות בדרישות צניעות, או בהענשתן על "חטאיי" האחים הקטנים, ופעמים בטענה של התרסה וחוצפה מצדן, או בכסות מדומה של אי קיום דרישות חינוכיות. יתרה מזו, ההתעללות התבטאה במגוון דרכים ושפע אופנים: בדמות סטירות, צביטות, נשיכות, דחיפות, דריכות ובעיטות, והכאה בחגורה; בהתנפלות מילולית בוטה, צעקות, הטחת קללות, גידופים וכינויים מעליבים, כגון: "מסריחות" ו"מגעילות"; בהתקפי זעם של הנאשם שהתבטאו בהפיכת שולחן, זריקת תכולה של מגירות ושבירת חפצים, או ענישה בדרך של הוצאת הקטינות כלילה לחצר הפנימית, ומעת לעת, בניסיונות של הנאשם לסכסך ביניהן. חלק ממעשי האלימות גם הותירו חבלות וסימנים על גופן של הקטינות.

8. ממארג הראיות שנפרש בפני בית המשפט הצטיירה תמונה קשה של דמותו ואישיותו של הנאשם: אדם אובססיבי ונטול מעצורים, שבתירוצים שונים ובאמתלות שונות התעלל במשך עשור בבנותיו. אב דומיננטי, כוחני ונטול עכבות, שבהתפרצויות לא צפויות ושינויים חריפים ומהירים במצב רוחו ומעברים חדים מהתנהגות אבהית ונעימה לאובדן מוחלט של שליטה, צרחות ושאגות, הטיל על בנותיו אימה, מורא וחרדה והפך את הכאוס והפחד לחלק משגרת חייהן.

9. בנוסף לעבירת ההתעללות הורשע הנאשם באישומים הראשון, השני, השלישי והחמישי (להלן: "האישומים הקונקרטיים") בעבירות של תקיפת קטין בידי האחראי לו הגורמת חבלה של ממש, ובעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי הורה, בהתאם לעובדות המפורטות להלן:

אישום הראשון: ביום 12.1.17, סטר [REDACTED], והמשיך להלוטם בפניה ובראשה, וגרם לה שטף דם סביב העין; בחודש ספטמבר 2015, כש [REDACTED] ירבה בכניסה לבית התקרב אליה ובעט בה בגב; במועד לא ידוע, בלילה גשום, כשהיתה כבת 10, חייב הנאשם את [REDACTED] לשהות שעות בחצר מחוץ לבית; במועד לא ידוע, תקף הנאשם את [REDACTED] על ידי כך, שדרך על כף רגלה וסובב אותה בחוזקה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

אישום השני: במהלך חופשת פסח 2016, הנאשם נשך את [REDACTED] בידה וגרם לסימן במקום הנשיכה; במועד לא ידוע, כש [REDACTED] היתה בכיתה ח', בתגובה על התנהגותה של [REDACTED], הנאשם התנפל בכעס על [REDACTED] והיכה אותה בחוזקה.

אישום השלישי: במועד לא ידוע, כש [REDACTED] היתה כבת 16, הנאשם תקף אותה בכך, שהלם בידיו על ראשה, פניה ואוזניה פעמים רבות, ותוך כדי ביצוע מעשי האלימות, בהתקף זעם, שבר מחשב, מצלמות וטלפונים ניידים שלה.

אישום החמישי: ביום 8.3.14, בשעת חצות, בהתפרצות של כעס על [REDACTED] ו [REDACTED] בהקשר של פגישה עם בן זוגה של [REDACTED], הנאשם זרק את [REDACTED] על הספה והיכה אותה בכף ידו והלם בחוזקה בכול חלקי גופה.

ודוק: בהכרעת הדין נקבע כי עבירת ההתעללות מורכבת מההתנהלות הכללית של הנאשם, וכן מהאירועים הקונקרטיים המפורטים באישומים לגבי כול אחת מהמתלוננות. כמו כן, האירועים הקונקרטיים בהם הורשע הנאשם מהווים חלק מעבירת ההתעללות ומבססים גם את עבירות התקיפה (פרט לשני אירועים הקשורים רק לעבירת ההתעללות הכוללת: סעיף 3 באישום הראשון וחלק מסעיף 1 באישום השלישי).

הראיות לעונש

תסקירי שירות המבחן

התסקיר אודות הנאשם

10. תסקיר המבחן מתאר את מסכת חייו של הנאשם: [REDACTED]
מעיון בקורות חייו עולה, כי הוא [REDACTED] אמו של הנאשם תוארה על ידו כאם אוהבת ומסורה, על אף שנקטה בשיטות חינוך שהתאפיינו בהצבת גבולות ובהיעדר גמישות, שבאו לידי ביטוי בעונשים רבים שהוטלו עליו, ובנוסף, חווה הנאשם מצד אמו אלימות כאמצעי להקניית משמעת ולעמידה בדרישותיה הגבוהות. חרף זאת, הקשר ביניהם תואר על ידי הנאשם כקשר חזק וקרוב, ובשל היעדר האב היא הדמות הדומיננטית בחייו. שירות המבחן התרשם מאידיאליזציה בתיאורי הנאשם את משפחתו וניסיון מצדו לטשטש חוויות של נטישה ועזיבה מצד אמו.
11. לאחר שחרורו מהצבא, הכיר הנאשם את [REDACTED] - גרושתו ואם ילדיו, ולאחר לידת בתם השנייה, הם [REDACTED] מתיאוריו של הנאשם עולה, כי בשנותיה הראשונות, מערכת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

היחסים ביניהם הייתה מערכת יחסים טובה ואוהבת ביותר, אם כי לא נטולת חילוקי דעות. הנאשם שלל נקיטת כל אלימות כלפי אשתו באותן שנים. במהלך השנים נולדו לבני הזוג [REDACTED] ילדים. לדברי הנאשם, האבהות הגדירה את הווייתו לאורך השנים, ולטענתו, אף כיום, חרף ההליך המתנהל בעניינו, הוא עסוק בילדיו ובעתידם, המהווים את מרכז עולמו. כמו כן, שלל כל אלימות פיסית מכוונת כנגד מי מילדיו, והדגיש את מסירותו, דאגתו, בילוייו המשותפים עמו וההווי הביתי והמשפחתי. הנאשם סבור, כי ילדותו והחינוך הנוקשה שקיבל מאמו, הובילו אותו לנהוג בנוקשות עם ילדיו ותוך הפניית ביקורת מתמדת ודרישות גבוהות כלפיהם (דוגמת צייתנות בלימודים וציניעות). בשנת [REDACTED] הגישה גרושתו בקשה לגירושין, שהחריפה את מערכת היחסים ביניהם, ולדבריו, ילדיו הוסתו נגדו.

לדברי הנאשם, הוא נחל הצלחה רבה בתחום עיסוקו המקצועי [REDACTED], אך הדגיש שנוכח המעצר ותנאי ההרחקה, חלה הידרדרות מבחינת מעורבותו בעסק הפרטי שלו, שהביאה לפגיעה משמעותית במצבו הכלכלי.

12. מאז מעצרו בגין העבירות הנדונות, בחודש אפריל 2017, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר מעצר. התרשמות שירות המבחן היתה, מסתירה פנימית בהתייחסותו למיחוס לו. מחד, הכחיש את האלימות המיוחסת לו כלפי בנותיו, ומאידך, ביטא את רצונו בטיפול.

הנאשם השתתף במשך שנה וחצי בקבוצה טיפולית ייעודית של שירות המבחן לגברים שנהגו באלימות כלפי ילדיהם, בה לקח חלק באופן עקבי והיה נוכח ופעיל בשיתות הטיפוליות. דווח כי במהלך הפגישות הטיפוליות ביטא הנאשם תחושות של נרדפות על ידי המערכת, שהובילו, בין היתר, לעליית דפוסים פוגעניים כלפי אחרים בקבוצה. במהלך ההליך הטיפולי זיהה הנאשם בעצמו התנהלות אישית אגרסיבית, דרשנית ונוקשה, אולם לדבריו, כתב האישום לא משקף את התנהלותו בפועל. במסגרת פיקוח המעצר, הומלץ עם הזמן על ידי שירות המבחן על הקלות בתנאי הנאשם, וכיום, רובן בוטל, למעט כניסת הנאשם לאזור [REDACTED] ללא מפקחים ואיסור על קשר עם בנותיו. ההתרשמות בתום תקופת פיקוח המעצר היתה, כי במסגרת המעצר חלה הפחתה בסיכון לפגיעה חוזרת של הנאשם בילדיו. שניים מהם הוא פוגש באופן מבוקר במרכז קשר, ועם בנו, בן ה- [REDACTED] הוא מצוי בקשר יומיומי.

13. מחודש דצמבר 2017 עד פברואר 2020, עבר הנאשם טיפול פסיכולוגי, שהחל בעקבות תחושת דחק חמור נוכח המעצר הממושך, ההליכים המשפטיים ודאגתו לילדיו. התרשמות המטפל הייתה שהוא עשוי להגיב באימפולסיביות ובחוסר שיקול דעת באשר להתבטאויותיו, אך איננו אישיות אגרסיבית. עוד עולה, שהנאשם מפיק תועלת מהטיפול הפסיכולוגי, עברו מורכב והוא אדם אינטליגנטי וכשרוני הדואג לטובת ילדיו, ומשכך, חשוב לאפשר לו לפעול למען שיקום תייו וחי ילדיו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

14. החל מדצמבר 2018 הנאשם מטופל על ידי האגף לשירותים חברתיים ב-[REDACTED] כאשר הקשר הטיפולי בו מבוסס על המצוקות והקשיים הרגשיים והתפקודיים של הקטינים במשפחה. כמו כן, השתתף בשתי וועדות לתכנון וטיפול במציאת מענה טיפולי לקשיי הילדים. העובד הסוציאלי התרשם משיתוף פעולה של הנאשם עם המענים הטיפוליים שהוצעו לילדים, וכי ניכר שהוא אוהב את ילדיו, ורואה לנגד עיניו את רווחתם וטובתם. בה בעת, הנאשם התקשה לבחון את חלקו האישי במצב המשפחה והילדים במציאות שנוצרה, ומציג עצמו כמי שנפגע מהליך הגירושין קשה וההליך המשפטי.
15. מבחינת עברו הפלילי, לחובת הנאשם הרשעה בעבירות מהשנים 2003 ו-2005, על סעיפים בחוק התכנון בנייה. ובנוסף, רישום פלילי, ללא הרשעה, בעבירה של תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד משנת 2000. בגין עבירה זו הופנה הנאשם לשירות המבחן, אך נוכח חלוף הזמן, לא קיים בידיו של שירות המבחן כל מידע בנוגע לתיק זה.
16. בנוגע לכלל האישומים בהם הורשע בתיק מושא גזר הדין, שלל הנאשם כל אלימות פיסית כלפי ילדיו, וטען כי התנהגותיו השונות נבעו ממשחק, אהבה והומור ולא כדי להכאיב באופן מכוון. באופן נקודתי, באשר לסעיף השביעי באישום החמישי, מסר הנאשם כי הוא אכן כעס על בנותיו ומשך אותן בחוזקה, אם כי לא הכה אותן, כפי שתואר. כמו כן, הוסיף כי הוא מבין שהתנהגותו הייתה אלימה ולא מידתית, ואף ביטא חרטה על התנהלותו זו.
- בהתייחסו לסיכום הכרעת הדין, שלל הנאשם כל נקיטת אלימות פיזית כלפי בנותיו, וביטא תובנות בדבר התנהגותו הבלתי הולמת והתוקפנית שיצרה אווירה קשה. כמו כן, הכיר בכך, שדרישות המשמעת שדרש מבנותיו היו לא מידתיות. לאור זאת, סבר שירות המבחן כי קיים פער ניכר בין תיאורי הנאשם לבין העבירות בהן הורשע והאווירה המשתקפת מהן.
- ודוק: להערכת שירות המבחן, קיים פער גדול בין המתואר בהכרעת הדין לבין תיאור הנאשם את האירועים ואת הגורמים להם. כן, נקבע, שהנאשם פועל מתוך תחושת פגיעות, חש מותקף ומתקשה לערוך תהליך של התבוננות פנימית, שולל התנהגות אלימה מצדו ומתוך כך מתקשה לתת אמון בגורמי סמכות.
17. בהערכת גורמי הסיכון להישנות עבירות על ידי הנאשם, נלקחו בחשבון מחד, נסיבות חייו, ובהן, חוויות הנטישה בילדותו ובנערותו וגדילתו בבדידות וחוסר שייכות, והערכתו שהמשפחה שהקים הייתה אמורה להיות עבורו מעין חוויה מתקנת; החינוך הנוקשה שקיבל מאמו, שאופיין בגבולות ברורים ובמשמעת נוקשה, השפיע על התנהלותו לאורך השנים כהורה; דימויו העצמי הנמוך; צרכי שליטה שבאו לידי ביטוי גם בהתנהלותו בחיק המשפחה ותסכולו האוטנטי והכן באשר למצב משפחתו והניתוק מילדיו. ומאידך, נלקחו בחשבון, חומרת העבירות, אופיין ומשכן; הרישום הפלילי בגין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תייפ 17-03-514 מדינת ישראל נ"י

תקיפת בן זוג; התייחסותו לעבירות באופן השולל אלימות פיסית כלפי הילדים; צרכי השליטה של הנאשם ונטייתו להגיב בתוקפנות כשחש חוסר שליטה או פגיעה אישית. כמו כן, נשקלו הנתונים של השתתפות הנאשם בטיפול פרטני במשך כמה שנים; לקיחתו חלק בטיפול קבוצתי ייעודי עבור אבות שנהגו באלימות כלפי ילדיהם; הקשר הקיים בין הנאשם לבין חלק מילדיו, לצד הפיקוח והיעדר האינטימיות, מהווים, להערכת שירות המבחן, אינדיקציה לכך, שרמת הסיכון של הנאשם פוחתת. בנוסף, ההליך המשפטי הארוך, המעצר ומעצר הבית, וכלל ההשלכות הנובעות מכך על מצבו הכלכלי ועל דימויו, משמשים אפקט הרתעתי עבור הנאשם.

18. לסיכום התסקיר, הנאשם טופל באופן פרטני ובהליך קבוצתי במסגרת שירות המבחן במשך כשנה וחצי. הנאשם תיאר את ההליך הטיפולי כמסייע ותומך, והצוות המטפל התרשם שהנאשם הצליח לזהות בעצמו התנהגות אישית אגרסיבית כלפי ילדיו. להערכת שירות המבחן, קיים צורך להמשיך בטיפול כוללני, אינטנסיבי ומקיף בתחום האלימות במשפחה, אך הנאשם לא ביטא נכונותו לכך. עם זאת, רואה הנאשם חשיבות עליונה לשיקום חייו - הן בפן המקצועי והכלכלי, והן את חייו המשפחתיים והקשר עם ילדיו, אם כי אין בכך הלימה לטיפול הכוללני שיאלץ את הנאשם להתנתק משגרת חייו. הנאשם ביטא את רצונו להמשיך בטיפול אמבולטורי לאבות שנהגו באלימות, אך שירות המבחן התרשם כי נוכח השתתפותו בעבר בהליך דומה, למשך כשנה וחצי, יכולתו להפקת תועלת מהמשך טיפול דומה היא מוגבלת.

19. בסופו של יום, לאור כול האמור, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, אם כי המליץ להתחשב בגור הדין, בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בהליך המעצר הממושך ובהליך הטיפולי הממושך.

תסקיר נפגעות עבירה

20. בהתאם להחלטת בית המשפט, ביום 13.1.20 נערך תסקיר נפגעות העבירה בעניינן של שלוש מהמתלוננות - [REDACTED] (להלן: "הנפגעות").

21. באשר ל- [REDACTED]: תחילה הביעה רצון להיפגש עם עורכות התסקיר לשם עריכתו, אך מאחר ולא הגיעה לפגישה מפאת מחלה, התבקשה דחייה להגשת התסקיר, שנענתה. בתקופת הדחייה התקיימה עמה פגישה, בה הוסברה לה משמעות הפגישה ומטרתה, כמו גם משמעות תסקיר נפגע העבירה. באותו מפגש ביטאה [REDACTED] התנגדות להתייחס למצבה ולתפקודה באשר לפגיעת הנאשם בה כמתואר בכתב האישום ובהכרעת הדין, ומשכך, הובן שהיא אינה מעוניינת כי תסקיר כאמור יוגש בעניינה.

22. בהינתן, שהפגיעות בנפגעות התרחשו על ידי אביהן, ומתוך הבנת מקום המשפחה והדינמיקה שבה כתשתית טראומתית משמעותית נוספת לטראומה שפקדה אותן נוכח הפגיעות בהן על ידי אביהן,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

הוחלט על הגשת תסקיר משותף לכל שלוש המתלוננות. במסגרתו יש גם התייחסות נפרדת לכל אחת מהן, למצבה ולהשלכות הפגיעה עליה באופן ייחודי.

החלק הכללי בתסקיר נפגעות העבירה

23. הנוקים וההשלכות כתוצאה מהפגיעה, כפי שזוהו במצבן של הנפגעות בהתמודדות שלהן, עומדים במרכז החלק הכללי של התסקיר.

מדברי הנפגעות עולה, שילדי המשפחה גדלו במציאות טראומתית וכאוטית, מציאות שבה הפנימו דמות אב פוגענית ומתעללת, אל מול דמות אם חלשה שמתקשה ולהגן עליהן מפני האב, כך שהמשפחה לא היוותה עבורן מסגרת תומכת, מכילה ובטוחה, אלא מסגרת בה שררו הפחדה, השתקה וכניעה לציותנות. עם זאת, הנפגעות מגלות יחס סלחני כלפי אמן, שמוכן על ידי עורכות התסקיר כביטוי לצורך אנושי טבעי לשמור על דמות הורית מטיבה אחת לפחות כאמצעי לתחושות שליטה ואמון, ושמירה על קשר עם הורה כצורך התפתחותי מהותי.

24. להערכת עורכות התסקיר, האלימות שהופנתה כלפי הנפגעות מצד הנאשם בתוך הבית בו התגוררה המשפחה כולה, ואף בנוכחות בני משפחה אחרים, פגעה בתפישתן את המשפחה כמקום בטוח: "הבית כמושג ומשמעות, שאמור למלא פונקציה עיקרית של פרטיות והגנה, היווה עבור הנפגעות מקום בו חשו עצמן מיוחדות, דרוכות ומתוחות" (עמ' 4 לתסקיר). התחושות הקשות שליוו אותן לאורך השנים כתוצאה מההתנהגות האלימה והמתעללת של אביהן, הוגדרה בספרות המקצועית "שהות ממושכת בתנאי שבי פסיכולוגי" (עמ' 4-5 לתסקיר), קרי, יחסים כפויים, בהם האחד שולט באחר באופן מוחלט, עד כדי הריסת תחושת ה"אני" של הקורבן, הגורמת לתלות פסיכולוגית מוחלטת שלו במתעלל. עורכות התסקיר התרשמו, כי הן פיתחו מנגנוני הגנה הישרדותיים של ניתוק רגשי ופיצול כדי להתמודד עם המציאות הטראומטית וחויית השבי. בנוסף, הפחד שחוו הנפגעות מצד הנאשם והחשש מההשלכות הצפויות להן אם יחשפו את מציאות חייהן, כמו גם תחושת האיום מפני הפרדתן על ידי גורמי הרווחה, מנעו מהן לשתף במתרחש את הסובבים אותן ואת גורמי הסיוע השונים. תחושת חוסר האונים והכניעות של המתלוננות הועצמו עד כדי כך שאיבדו את אמוןן בעצמן ובאחרים, ככאלו שלא מילאו את תפקידם ולא הגנו עליהן.

[REDACTED] עוד עולה מהתסקיר, כי
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

25. נכון ליום 05.01.20, המשפחה עדיין מתמודדת עם השלכות התנהגותו האלימה של הנאשם, תוך הסתייעות בגורמי הרווחה. להערכת העובדת הסוציאלית, קיימות פגיעות נפשיות, רגשיות ותפקודיות אצל כל בני המשפחה, אשר חלקם החלו אך לאחרונה בטיפול רגשי משהתעכב נוכח סירוב הנאשם לאשר זאת, כנדרש בחוק. עם זאת, ניכר היה עבור העובדת הסוציאלית כי המתלוננות רוצות להשתקם, להתקדם ולחיות חיים מיטיבים. אמנם, הן חשות הקלה מסוימת מעצם השיתוף במעשי האלימות ופתיחת ההליכים כנגד הנאשם והרחקתו, אך עדיין חוות חרדה שמא הוא עלול לשוב ולפגוע בהן, מה גם שהתנאים המגבילים שהושתו עליו לא יוצרים הפרדה מוחלטת בינו לביתו.

הנפגעת [REDACTED] 26. התסקיר בעניינה של [REDACTED] מתאר אישה בת [REDACTED], רגישה ופגועה מאוד, השרויה במצוקה רבה נוכח מציאות החיים בה גדלה. התמודדותה עם טראומות העבר מאלצת אותה להשקיע משאבים נפשיים רבים ומקשה עליה לעסוק בקידומה העצמי ובמשפחתה החדשה שהקימה. היחס האוהב לו זכתה מצד הנאשם בילדותה הוביל לכך, שהתנהגותיו הרומסות, המשפילות האלימות והמדכאות שלו כלפיה נתפשו על ידה כמצב נתון המשקף פרקטיקה של תינוך, מאזן הכוחות במשפחה וביטוי לסמכות הורית ודאגה, גם אם המעברים בין ההתנהגויות המנוגדות הללו באופיין נחו על ידה כבלתי צפויים ומבלבלים. כמו כן, כבת הבכורה, האלימות שהופנתה כלפיה מצד הנאשם נחוותה על ידה כחמורה ועוצמתית יותר מזו שהופנתה כלפי יתר ילדי המשפחה הצעירים ממנה, שכן ממנה הדרישות היו גבוהות במיוחד. בעקבות זאת, נפגעו יכולותיה של קלואה לסמוך על שיקול דעתה שלה, והובילו אותה להתנהג שלא בהתאם לגילה ולשלב ההתפתחותי בו הייתה מצויה. כמו כן, היא סבלה מסימפטומים פיזיים דוגמת כאבי בטן, המושפעים ככל הנראה מגורמים פסיכולוגיים, בכל פעם שהתקרבה לבית המשפחה.

27. במישור הלימודי והחברתי, בעקבות היותה לכודה בתוך סביבה מתעללת, נפגעה יכולת הריכוז של [REDACTED] ויכולותיה לניהול קשרים בין אישיים התואמים את גילה. היא אף תיארה עצמה כילדה סגורה, מופנמת וחסרת ביטחון, ששולבה רבות בשיחות עם יועצת בית הספר, אם כי לא העלתה בדעתה שביכולתה לשתף אותה ולהסתייע בה. זאת, לדבריה, ככל הנראה נוכח הסתת הנאשם כנגד גורמים חיצוניים תוך האיום המתמיד שמא תפורק המשפחה בעקבות עירוב אותם גורמים. יכולותיה לשתף את בני הבית עצמם ברגשותיה ובתחושותיה ולהיתמך על ידם נפגעו אף הם, בשל סכסוכים רבים שהתקיימו בינה לבין אחיה, אשר נגרמו, בין היתר, על ידי הנאשם.

28. בגיל ההתבגרות החלה [REDACTED] למרוד בטאשם ובאורח החיים שהשליט בבית. בתגובה, הנאשם הרחיק אותה מהבית וחורה לה לעבור להתגורר ב [REDACTED] עד שמלאו לה 20. בעקבות החלטתו, נאלצה לחיות תחת השגחתה ופיקוחה הצמודים של אם הנאשם, תוך שנאסר עליה לקיים כל קשר עם אחיה, אמה, ובני המין השני. לאחר סיום לימודיה בתיכון, הועסקה [REDACTED] על ידי הנאשם במשרה פקידותית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בעסק הפרטי שלו, וזאת כדי לשמר את שליטתו עליה. חוויה זו תוארה על ידה כקשה במיוחד, שכן אופיינה בבדידות קיצונית שהובילה אותה למחשבות אובדניות. בהיותה בת 21, אזרה אומץ ועברה להתגורר ב[REDACTED] והחלה לעבוד בעבודה חדשה, שבחרה בעצמה. עם זאת, בהיעדר השכלה מקצועית, היא נאלצת לעבוד בעבודות פשוטות מדי בהשוואה ליכולותיה.

29. להתרשמות עורכות התסקיר, [REDACTED] חווה רגשות אשם כבדים ביחס לבעלה, חרף הערכתה כלפיו על הרגישות שהוא מגלה ביחס אליה ולקשיים שעמם היא מתמודדת. זאת, מפני שתפקודה בהיבט הזוגי מזכיר לה את התנהלות הנאשם ביחס אליה, במובן זה, שפעמים רבות היא חסרת סבלנות, עצבנית ומקפידה על ניקיון הבית באופן אובססיבי. כמו כן, העלתה חשש ממשי מפני פגיעה בילדיה שלה, שכן לתפישתה, דפוס ההתנהגות ההורי שבצלו גדלה, עלול להשפיע על תפקודה כאם בעתיד.

לאור האמור, עמדת עורכות התסקיר היא, כי [REDACTED] נזקקת לקבלת סיוע מקצועי, בפרט נוכח הימנעותה מפניה לגורמים טיפוליים, הנובעת, ככל הנראה, מבושה, כאב וחרדה שהיא חשה.

הנפגעת [REDACTED].
30. מהתסקיר בעניינה של [REDACTED] עולה, כי היא נתונה במצוקה רגשית קשה, וחרף רצונה להדחיקם, הזיכרונות הקשים והכואבים מילדותה מוחשיים עבורה גם כיום. בין היתר, תיארה את ניסיונותיה לרצות את הנאשם כדי שלא יתפרץ עליה, על אחיה או על אמה – אך ללא הועיל. עורכות התסקיר התרשמו שבמהלך ילדותה חוסר אונים מתמשך כיוון שלא היה בכוחה למנוע את התנהגותו האלימה והבלתי צפויה של הנאשם.

31. [REDACTED] תיארה את חייה כהתנהלות כמעט יום יומית תחת לחץ, עצבים, אלימות מילולית ופיזית, שבה, הנאשם נהג להאשים אותה ואת אחותה, [REDACTED] בכל דבר שאירע והיה למורת רוחו. לכן, תחושות אשמה כבדות לוו אותה רב הזמן, גם בנוגע לדברים שאינם משויכים אליה ישירות. בילדותה הייתה [REDACTED] קשורה מאוד לאמה, אך עם השנים פיתחה כלפיה אכזבה על שלא הגנה עליה מפני הנאשם. בחווייתה האישית היא עברה "שטיפת מוח" על ידי הנאשם, על רקע העובדה שנהג להטיח האשמות כלפי האם, שהתבררו בדיעבד כהאשמות שווא. לכן, היא מתמודדת עם תחושת אשמה כבדה על שנתנה אמון בעלילותיו. במציאות בה חייתה, של היעדר ההגנה בתוך התא המשפחתי, ציפתה [REDACTED] שמסגרות הלימודים וגורמי אכיפת החוץ יחלצו אותה ואת אחיותיה מידי של האב המתעלל. משהתאכזבה תוחלתה, נקלעה לבדידות גדולה עוד יותר וחשה נבגדת על ידי המבוגרים. בבדידותה התעצמה עוד יותר נוכח עויבת [REDACTED] את הבית, עמה רקמה מעין שותפות גורל להתעללות שספגו שניהן מאביכן.
כיום, [REDACTED] מגלה חוסר אמון גם כלפי [REDACTED], תחושה שמאפיינת אותה גם עם אנשים קרובים אליה, כחלק עיקרי מנזקי הפגיעה בה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תי"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ"י [REDACTED]

32. במישור הלימודי נפגעו קישוריה הלימודיים של [REDACTED] בין היתר, התקשתה להתרכז בלימודיה, אף שקיבלה הקלות מסוימות במסגרת הלימודים. לדבריה, באותה תקופה הייתה אפאטית והתנתקה מחבריה, ונתבה את כל מאמציה לניקיון הבית תוך השטחת רגשותיה וצרכיה. עורכות התסקיר סבורות, שמדובר במנגנון הגנה של ניתוק רגשי כחלק מניסיונה לשמור על ביטחון, ולו קלוש, במצב בו לא קיים כל סממן לביטחון, ולשמור על שליטה בהיותה חסרת ישע. עורכות התסקיר מזהירות מפני הסכנה שבהתקבעות אותם מנגנוני הגנה הישרדותיים בגרעין אישיותה של [REDACTED] האיסורים השונים וההגבלות שהטיל עליה הנאשם, הובילו אותה לתחושה של נתק מהעולם, לצד תחושת חוסר שייכות וחריגות ביחס לבני גילה. כמו כן, היא תיארה עצמה כשונה וחריגה ביחס לחבריה לספסל הלימודים האקדמיים, לצד תחושה של בושה לאור הפערים שנוצרו אצלה נוכח האיסורים וההגבלות שהציב בפניה הנאשם.

כיום, היא מנסה לתחזק את הקשר עם אחיה ואחיותיה, חרף הסתה שלהם על ידי הנאשם נגדה. לצד תמיכתה בפתירת ההליך הפלילי נגד הנאשם, חשה [REDACTED] האשמה עצמית, כפי שהחדיר בה הנאשם מגיל ילדות, תוך הבעת דאגה ואכפתיות כלפיו.

33. שירות המבחן מפנה להשלכות נוספות של ההתעללות והפגיעה על ידי הנאשם ב [REDACTED], בהן, תחושה של חרדה כבדה מפני פגיעה אפשרית נוספת של הנאשם בה, וחשש לתגובת נקמה מצדו; תחושת החרדה מלווה אותה גם באשר להבעת עמדתה והשמעת קולה בפומבי ובפני אחרים. במצבים בהם היא אוזרת אומץ ומשמיעה את קולה, מתארת [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED], ולהערכת עורכות התסקיר, עניין זה נובע מהצורך שלה להימלט באם תיקלע לסכנה, צורך המשקף התנהגות אופיינית לתחושת חרדה ודריכות. בנוסף, חשה רתיעה מגברים, אף הקרובים לה ושאותם היא מעריכה, דוגמת [REDACTED] משכך, היא מתקשה לראות עצמה מקימה משפחה משלה לאור החשש שתיקלע, כמו אמה, למערכת יחסים עם גבר אלים ופוגעני.

34. לבקשתה, [REDACTED] הופנתה לקבלת טיפול פסיכולוגי, ש [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

הנפגעת [REDACTED]

35. תסקירה של [REDACTED] מתאר אישה פגיעה ושברירית. לדעת עורכות התסקיר, בפגישות עמה נמנעה מלחזור על אירועי האלימות של הנאשם בשל חששה מפני הצפה רגשית מזיכרונותיה שלו. חרף זו, התרשמו, כי הכירה בחשיבות שבפגישה עמן ובהצגת השלכות האירועים שחוותה עליה.

36. סיפרה שחרף היותה קורבן לאלימות פיזית ומילולית קשה מידי הנאשם, היא נדרשה לשמור זאת בסוד. לדעת עורכות התסקיר, מדובר בתופעה שכיחה, שגובה מחיר נפשי כבד מהילד נפגע האלימות, כתוצאה מהשקעת אנרגיה בהסתרת האירועים שחוה, מחד, והצורך להציג חזות מדומה כלפי חוץ, מאידך. עוד נמצא, כי תחושת בלבול מלווה את [REDACTED] שכן לצד שמירת האלימות שהופגנה כלפיה בסוד, היתה מודעת לכך, ששכנים וקרובי משפחה יודעים על המצב שבביתה ואף מנסים, ללא הצלחה, להפסיק את התנהגותו של האב. להערכת עורכות התסקיר, תחושת הבלבול שלה הועצמה גם בשל הקושי שבהכלת המורכבות הטמונה בכך שהאב אותו היא מעריצה ושבו היא תלויה, יכול להיות בה בעת גם מאיים.

37. מגיל צעיר [REDACTED] מתמודדת עם דיכאון ומחשבות אובדניות, עד כדי כך שבלילות התפללה שלא להתעורר בבוקר למחרת. בנוסף, סבלה מכאבי ראש כרוניים, המהווים, לדבריה, תוצאה של התמודדות עם החוויות הפוגעניות שהיו מנת חלקה. כמו כן, התקשתה בלימודיה ונדחתה מבחינה חברתית, עד כדי כך, שהפסיקה להגיע למסגרת הלימודים. עד היום היא נמנעת מקשרים חברתיים, אף שהיום אינה חווה דחייה חברתית. נוכח זאת, תיארה חוויית בזידות קשה והיעדר תחושת שייכות, ביטחון ומוגנות הן בביתה שלה וכן בבית הספר. בדומה לאחותיה, תיארה כי אביה התנגד לכל טיפול או התערבות של גורמים טיפוליים חיצוניים שהוצעו לה על ידי מורתה. בנוסף, [REDACTED] מתמודדת עם תחושת הבגידה של הנאשם בתפקידו כאב, ובאכזבתה מאמה, שסברה שתגן עליה מפניו. עורכות התסקיר סבורות, שניכר כי [REDACTED] לקחה על עצמה תפקיד הורי, טרם היותה בשלה רגשית לכך. חשיפת האלימות והגשת התלונה למשטרה בעקבות האירוע שתואר בסעיף 1 לאישום הראשון, בעניינה, עוררו בה עירוב תחושות, לצד רגשות אשמה כבדים נוכח האיום בפירוק המשפחה, חוותה תחושות חיוביות נוכח "הצלחה" את משפחתה מפני הנאשם.

38. תחושותיה של [REDACTED] כלפי עצמה הן קשות. היא חשה תחושת כישלון עצמי שאביה התדיר בה מגיל צעיר, שהועצמה נוכח קשייה להתרכז בלימודים נוכח המצב העוין ששרר בביתה. כמו כן, אובחנה כסובלת מבעיית קשב וריכוז. גם כיום, לדבריה, היא סובלת מקשיי ריכוז ומעליות וירידות במוטיבציה שלה בכל הנוגע ללימודיה. בנוסף, היא מביעה רתיעה מגברים, ובדומה ל [REDACTED], בשל החשש משחזור דפוס היחסים האלימים שאפיין את משפחתה, אינה מעוניינת להקים משפחה. כפועל יוצא, היא ממעטת בקשר עם בני המין השני, ואינה סומכת על עצמה כי תדע לזהות מצבי סיכון אליהם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

היא עלולה להיקלע. מעבר לכך, מגלה חרדה מפני תוקפנותה שלה וחוששת מקיומם של היבטים אלימים באישיותה. בדומה לאחיותיה, מביעה חששות ממפגש פתאומי ולא צפוי עם הנאשם.

39. עורכות התסקיר זיהו אצל [REDACTED] תסמינים פוסט טראומטיים של פחד, חרדה והימנעות, נוסף על תסמיני שחזור הטראומה בצורה בלתי נשלטת באמצעות "פלאשבקים", וכן תסמינים בעלי ביטוי גופני, שפחתו מאז החלה בטיפול. כמו כן, היא מטופלת [REDACTED]

[REDACTED]

40. לסיכום, להערכת עורכות התסקיר, הנפגעות סובלות מנזקים רגשיים ותפקודיים קשים, פגיעה קשה בדימוין העצמי, באמון ובביטחון שלהן בעצמן, בבני אדם ובעולם. כמו כן, הן סובלות מסימפטומים פוסט-טראומטיים קשים ותחושות אשמה כבדות, השפלה וביזוי, המשפיעות על מצבן, הן הרגשי והן האיש, ומשליכים בחומרה על תפקודן עם הסביבה. תהליך התפתחותן נפגע כתוצאה מהחשיפה לאלימות חוזרת ונשנית מגיל צעיר, ופגעה ביכולתן להסתגל לעולם כחלק מבניית "עצמי" מגובש וזהות אינטגרטיבית. לצורך התמודדות עם השלכות הפגיעות בהן, נאלצות חלקן להפעיל, מנגנוני הגנה הישרדותיים שהפכו מרכזיים בחייהן, של ניתוק רגשי. אף שהנפגעות בעלות כוחות חיוביים ומשאבים אישיותיים ונעזרות בגורמים טיפוליים, הנזקים שספגו קשים ועמוקים ביותר, שחלקם אף בלתי הפיך, ילוו אותן לאורך כל חייהן. אמנם, קיימת הקלה מסוימת מאז הרחקתן של הנאשם, אך חווית הפגיעה עדיין ניכרת ואף מנהלת אותן בחייהן, ושחרורן ממעצר, מעורר בהן חרדה ודריכות. לאור זאת, חשיפת ההתעללות והצורך בהכרה מהסביבה על הפגיעות שחוו, הם בעלי חשיבות מיוחדת עבורן, כמעין צורך קיומי.

41. לדעת עורכות התסקיר, יש מקום להטיל על הנאשם לפצות את הנפגעות, כחלק מההכרה בפגיעה בהן ובהשלכות של התעללותו ההרסנית בהן. כמו כן, הפיצוי הכספי יאפשר להן להיעזר בפנייה לטיפול ולהיטיב עם מצבן, בכל דרך שתיראנה לנכון.

ראיות לעונש מטעם הנאשם

42. שורה של עדים התייצבה על הדוכן כדי להעיד לזכותו של הנאשם. כולם תיארו אותו כאדם חיובי, איש רעים להתרועע, מאיר פנים ונעים סבר, תמיד מוכן ומזומן להירתם לכול משימה, להתנדב, לעזור ולסייע לכול דכפין, והכול, ללא תמורה. על רקע זה, הוכו בתדהמה כשנודעה הסתבכותו בתיק זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

מכר של הנאשם

למר [REDACTED] ולנאשם היכרות רבת שנים. עדותו של מר [REDACTED] התמקדה בעזרתו של הנאשם לציבור החלש בעסק הפרטי שלו. כך, לדוגמה, תיאר בעדותו כי הנאשם מעסיק מדי פעם עובדים משכבות אוכלוסייה מוחלשות מטוב ליבו.

שכנה של הנאשם

עדותה של גבי [REDACTED] התמקדה גם היא בטוב ליבו של הנאשם. כך, סיפרה, למשל, כי הנאשם סייע לה בתיקונים בביתה ולא גבה ממנה תשלום בגין עבודתו, וכי במשך כמה שנים הנאשם סייע לתושבי השכונה בהכנות לקראת חג הפסח. באשר למקרה האחרון, תיארה הגבי [REDACTED] כי רק לאחר שהנאשם סייע לתושבי השכונה בהכנות אלו, התפנה לבצע את ההכנות לחג של משפחתו, וכי מכך ניכרת גישתו החינוכית כלפי ילדיו שמושתתת על תשומת לב לצרכי הציבור בכלל והקהילה בפרט. בנוסף, תיארה הגבי [REDACTED] כי אחת לשנה הייתה מקבלת מהנאשם מעטפה ובה כסף וברכה לחג, וגם בכך הדגישה את טוב ליבו.

מכרה של הנאשם

בדומה ליתר העדויות, גם עדותה של גבי [REDACTED] התמקדה בטוב ליבו של הנאשם, שמעולם לא ביקש תמורה על מעשיו. העדה סיפרה שהנאשם נהג לסייע לה מבחינה כלכלית, והיה לה לעזר גם בתיקונים בביתה, בטיפול בבנה ואף בהליך הגירושין מבעלה. כמו כן הדגישה. את היותה חילונית אל מול היותו של הנאשם אדם דתי, וייחסה את טוב ליבו לאורח חייו זה.

מכרה של הנאשם

עדותה של גבי [REDACTED] התמקדה אף היא במעשיו הטובים של הנאשם ובעזרתו לזולת. כך, תיארה כיצד סייע לאדם זר שלא יכול היה לשלם את חשבונותיו, ושילם אותם עבורו. עוד סיפרה, כי באירועי קמחא דפסחא תרם הנאשם לאחרים את שייועד עבורו ועבור משפחתו. כמו כן, תיארה כי הנאשם אדם אדיב, אשר היה גם מתנדב בבית תמחוי [REDACTED]

מכר של הנאשם

עדותו של מר [REDACTED] הדגישה גם היא את טוב ליבו של הנאשם, שהיה מסייע לזולתו ללא בקשת כל תמורה. בין היתר, תיאר את הקשרים הטובים שהיו לנאשם עם ילדים שהיה מסייע מבייתם לבית הספר ובחזרה, ואת היותו מתנדב למען נזקקים במסגרת פעילות של עמותות שונות, לעיתים יחד עם בנו.

עבד יחד עם הנאשם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

עדותו של מר [REDACTED] הצטרפה לעדויות אודות טוב לבו של הנאשם ונכונותו לעזור ללא כל תמורה. הוא סיפר כיצד סייע לו הנאשם בבניית מקוואות במקומות שונים בארץ ובניהול עובדיו הרבים של העד ביד רמה. הוא הדגיש שהנאשם התנדב לעזרת אוכלוסיות רחבות, גם כאלו שאינן חרדיות.

חוות דעת פסיכולוגית – ד"ר [REDACTED]

43. ראוי להקדים ולציין בהקשר למסמך זה, כי הוא הוגש לבית המשפט ביום 27.5.20, כ"נספח ב" ל"הודעה" מטעם ההגנה (להלן "ההודעה"). יודגש, כי התביעה הסכימה להגשת חוות הדעת. הרקע להסכמה זו, בבקשה של ההגנה מיום 12.5.20 לדחיית ישיבה של טיעוני ההגנה לעונש שנקבעה ליום, 17.5.20. הבקשה נומקה בכך, שעד מרכזי, שטיפל בנאשם במשך שנתיים וחצי האחרונות, חלה בדלקת ריאות ונבצר ממנו להתייצב לעדות במועד שנקבע. כדי למנוע דחית הדיונים, הסכימה התביעה להגשת המסמך מטעמים של ייעול ההליך.

44. במסמך מתאר ד"ר [REDACTED] את השתלבות הנאשם במסגרת טיפול פרטית החל מיום 24.9.10, בתדירות של טיפול בן שעותיים מדי שבוע, במשך שנתיים וחצי (בסה"כ כ-200 שעות טיפול). במהלך הטיפול הנאשם שיתף אותו בקשייו ובמערכת יחסיו עם ילדיו הצעירים וכן עם בנותיו הגדולות. האחרונה, תוארה על ידי הנאשם כמערכת יחסים שאופיינה בוויכוחים וצעקות, בעיקר בגיל ההתבגרות, כשברקע הסכסוך עם אשתו דאז. כמו כן, הנאשם שוחח עמו על הקשיים עמו התמודד עד מעצרו בכל הנוגע לחינוך הבנות, וחלק עמו את השקפתו כי הן מהוות מודל חיקוי לילדיו הצעירים.

45. להערכתו, הנאשם עבר תהליך של הכרה עצמית וטיפול בקשייו, תוך התייחסות שקולה ומאוזנת לאירועים השונים בחייו וליחסיו עם בנותיו בנושאים דוגמת חינוך, דת, חברה ומשפחה. עוד הוסיף כי התרשם שהנאשם הוא אדם רגיש, אינטליגנטי ויצרתי, אם כי גם אימפולסיבי ועקשן. כמו כן, במהלך הטיפול עלה כי החיכוכים בין הנאשם לבין בנותיו נבעו, בין היתר, כך שגדל ללא דמות אב והפך לאב בגיל צעיר, וגישתו החינוכית התאפיינה בתמיכה, מחד, ודרשנות, מאידך.

לאורך הטיפול התרשם שהנאשם רוצה בטובת ילדיו, רכש תובנות וכלים להבין, שבחיכוכים עם בנותיו מוטלת עליו אחריות, והסיק מסקנות לאופן חינוך ילדיו בעתיד. לדבריו, הנאשם מהווה דמות מרכזית וחשובה בחייהם של יתר ילדיו, הביע בפניו לא אחת את תקוותו להשבת הקשר בינו לבין בנותיו לקשר "חם ואוהב".

את חוות דעתו סיכם ד"ר [REDACTED] בהערכה שהטיפול הפסיכולוגי סייע לנאשם רבות, וכי שליחתו למאסר תפגע בתהליך השיקומי המשמעותי אותו החל, ותגרום לפגיעה בילדיו, ובפרט הקטינים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ"י

46. ב"כ הנאשם צירף לאותה הודעה מסמך נוסף, שהוגדר כ"נספח ג'" והוכתר כ"מכתב מטעם שירות המבחן". עיון בטיעוני ב"כ הנאשם מעלה, כי במעמד הדיון הגדיר אותו כ"כתב סיום הטיפול", ובהמשך הוסיף ואמר: "הנאשם עבר טיפול בזמנו, יש מזכר, בתזכיר של שירות המבחן יש לנו מכתב שלצדדי שכחתי אותו בבית, אני אבקש להגיש אותו, זה מכתב שלהם של אנשי הטיפול..." של "שירות המבחן". על רקע דבריו, אישרתי את הגשתו בהמשך.

47. המסמך "נספח ג'" נראה על פניו כמכתב שנשלח לנאשם במסגרת או בסיום הטיפול בקבוצה הטיפולית, אך לא ברור על ידי מי נכתב. ומכול מקום, מאחר שהוגש תסקיר מפורט בעניינו של הנאשם שנערך על ידי שירות המבחן, וקיימת בו התייחסות לטיפול שעבר במסגרתו, ומכתב זה לא מקנה לו ערך משמעותי מוסף, לא ראיתי צורך להתייחס לתוכנו.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

48. בבקשה לשכנעני שמעשי הנאשם ניצבים במדרג חומרה גבוה, סקרה ב"כ המאשימה בפרוטרוט את נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע, כפי שנקבעו בהכרעת הדין, והדגישה, שהנאשם לא לקח כול אחריות על מעשיו.

49. בטיעוניה לעונש עמדה התובעת בהרחבה על מאפייני החומרה הטבועים במעשי העבירה עליהם עומד הנאשם ליתן את הדין, ביניהם, התקופה הארוכה בה נמשכה מסכת ההתעללות האלימה - החלה משחר ילדותן של המתלוננות ונפרסה על פני 10 שנים ארוכות; התעללות מתמשכת ושיטתית, שכללה אלימות פיזית ונפשית תוך הטלת אימה פחד, השפלה וביזוי; התעללות בכסות של דרישות חינוכיות; ובאשר לאלימות הפיזית: המתלוננות הוכו בעל ידי הנאשם בכול חלקי גופן, שימוש במגוון אמצעים אלימים, דוגמת הכאה, צביטות, משיכות בשיער, ונשיכות; בחלק מהמקרים האלימות נעשתה תוך שימוש באביזרים, כגון, הכאות עם חגורה; תקיפות אכזריות, תוך כדי התפרצויות והתקפי זעם, שהתבטאו בשבירת תפצים וזריקת תכולת מגרות; תקיפות שלא פעם הותירו חבלות וסימנים כחולים על גופן של הקטינות; תקיפות אלימות וקשות שהפכו לשגרה, לאורח חיים, בלשונה: "מכות כמנת חלקן היומית"; ומעבר לאלה, גם ניסיונות של הנאשם לסכסך בין המתלוננות. עוד הוסיפה וטענה, כי למרות, שככלל, ניהול הוכחות אינו מהווה נסיבה לחומרה, הרי כשמדובר בעבירות של אלימות במשפחה, בית המשפט מייחס לאי נטילת אחריות והעדת קטינות בבית המשפט, כנסיבה מחמירה.

התובעת הפנתה לתסקירי הנפגעות ולתמונה הקשה והמורכבת העולה מהם באשר למצבן של המתלוננות, המצוקה בה הן שרויות, הנוזקים הקשים והעמוקים, חלקם בלתי הפיכים, שמעשי הנאשם חרטו בנפשן, הצלקות שהוטבעו בנפשן וההשלכות ארוכות הטווח על כול משורי חייהן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תי"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

50. באשר למתחם העונש ההולם. בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת והמשתקפת בשורת פסקי דין שהציגה, והדגשתה כי מדובר בארבע מתלוננות, בהתעללות ארוכת שנים, בריבוי תקיפות ובהליך ארוך וקשה שבחר הנאשם לנהל, ביקשה ב"כ מאשימה לאמץ את המתחמים שנקבעו בפסיקה: 4 עד 7 שנות מאסר בגין עבירת ההתעללות, ו-12 עד 24 חודשי מאסר בגין כל תקיפה. להשקפתה, יש לקבוע מתחם כולל של 7 עד 11 שנות מאסר בגין עבירת ההתעללות ועבירות התקיפות יחד.

לאור כול האמור, ביקשה ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם, ולהטיל על הנאשם לצד גזירת מאסר, מאסר על תנאי משמעותי ופיצוי לכל אחת מהמתלוננות.

טיעוני ההגנה

51. במטרה להטות את הכף לעבר ענישה מתונה בהרבה מזו שלה טענה ב"כ המאשימה, העלה ב"כ הנאשם שיקולים ונימוקים שיהיה בכוחם להפחית בעונשו של הנאשם עד כמה שניתן.

52. ב"כ הנאשם סבור, כי ניתן לראות את העבירות בהן הורשע הנאשם כאירוע אחד, וזאת לפי מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, ואלה נימוקיו: המתלוננות הן בנותיו של הנאשם, והעבירות בוצעו במסגרת תא משפחתי אחד ומהוות תכנית עבריינית אחת; העבירות בהן הורשע הנאשם הינן עבירות מאותו סוג; בהכרעת הדין נקבע, כי יש להרשיע את הנאשם בעבירת התעללות אחת, וכי עבירות התקיפה מהוות חלק מעבירות ההתעללות. בהקשר זה ציין ב"כ הנאשם, כי עבירת ההתעללות מורכבת מההתנהלות הכללית בבית המשפחה, וכן מהאירועים הקונקרטיים שבכתב האישום. להשקפתו, תומרתם של האירועים הקונקרטיים אינה בדרגה גבוהה במיוחד, מאחר ואינם נגועים באכזריות מיוחדת. עוד הוסיף והפנה לפסיקה, לפיה, אף שהעבירות התפרשו על פני תקופה ארוכה, אין בכך כדי לשמוט את הקרקע תחת האפשרות שמדובר באירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. ועל כן גם בעניינינו יש לקבוע מתחם ענישה אחד.

53. בהתייחס לטענות התביעה באשר לחומרתה של עבירת ההתעללות, הפנה ב"כ הנאשם לכך, שבית המשפט קבע, כי אף שהמתלוננות תיארו מציאות יום יומית של אלימות פיזית ונפשית ואווירה של פחד וטרור בבית, עדותן לגבי תכיפות האירועים אינה משקפת במדויק את המציאות האובייקטיבית באשר לאלימות הפיזית; לגבי התחושות בבית, המתלוננות אף העידו בעצמן על האהבה, הדאגה והאכפתיות של הנאשם כלפיהן; מלבד תקיפת המתלוננת [REDACTED], מעשי התקיפה בהן הנאשם לא גרמו למתלוננות סימני חבלות על גופן; אשר לקריאות למשטרה, בהכרעת הדין נקבע כי לתיעוד המשטרתי ישנו ערך מוגבל; הנאשם לא הורשע בתקיפה באמצעות אמצעים אלימים, ואף אם כן, הנאשם לא הורשע בהם מחמת התיישנות, ומשכך אינם בעלי משמעות לגזירת דינו של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

54. ב"כ הנאשם העלה טענה ל"הגנה מן הצדק" מחמת אכיפה בררנית, המצדיקה, לדעתו, התחשבות בנאשם במישור הענישה. טענתו זו התבססה על עדויות העדים, מהם עולה, כי מעשי האלימות של [REDACTED], גרושתו של הנאשם, היו זהים ואף חמורים מהמעשים בהם הורשע הנאשם, וחרף זאת, התיק בעניינה נסגר מחוסר עניין לציבור. זאת מעבר לעובדה, שבניגוד לנאשם [REDACTED] מעולם לא עברה טיפול בבעיה האלימות בה היא לוקה.

55. באשר לערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, עמד ב"כ הנאשם על הפגיעה בשלמות גופו של אדם, אך להשקפתו, מידת הפגיעה בערך חברתי זה אינה גבוהה, וזאת בשים לב לכך, שעבירות התקיפה בהן הורשע הנאשם הן בסמכותו של בית משפט שלום. זו דעתו גם ביחס לעבירות ההתעללות. לטענתו, מידת הפגיעה בערך החברתי בעבירה זו אינה ברף הגבוה, משום שההתעללות בפרשה זו אופיינה בעיקרה באלימות מילולית ונפשית ולא באלימות פיזית.

56. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ הנאשם לנתונים אלה: גילו של הנאשם (48) - גזירת עונש מאסר על אדם בגילו עלולה למוטט אותו באופן מוחלט, ובנסיבות העניין, אין לכך כל הצדקה; חובות כספיים כבדים שרובצים עליו דרדרו את מצבו הכלכלי, כך ששליחתו למאסר תגרום לפגיעה בילדיו הקטנים שעמם הוא מצוי בקשר קרוב; הוא עשה מאמצים לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי הנזק שנגרם בשלה, בניסיון לחדש את הקשר עם בנותיו המתלוננות; עדויות עדי האופי מעידות על אישיותו החיובית ותרומתו לחברה; נסיבות חייו קשות - גדל ללא אב, וחיינו היו לא יציבים; זמן רב חלף מאז בוצעה העבירה האחרונה ויש פערי זמנים ארוכים בין העבירות; פרט להרשעתו בעבירות על חוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965, זו הרשעתו הראשונה.

לאור האמור, לדעתו, על מתחם העונש לנוע בין עונש שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. ובמקרה דנן אין להטיל על הנאשם עונש מאסר מעבר לתקופת מעצרו (בין החודשים פברואר-אוגוסט, 2017).

57. כל אחד מהצדדים הגיש במסגרת טיעונו אסופת פסיקה התומכת, לשיטתו, בעתירתו העונשית.

דיון והכרעה

טענת "הגנה מן הצדק"

58. אפתח בטענה המקדמית של ההגנה לפיה, גם אם לא התקבלה טענת "הגנה מן הצדק" לביטול כתב האישום, יש לכול הפחות, להקל בעונשו של הנאשם, ואף זאת מטעמים של צדק. לביסוס הטענה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ"פ

חזר בייכ הנאשם ותיאר בפרוטרוט את מעשי האלימות של סלין, כפי שעלו מהעדויות במהלך שמיעת הראיות.

59. אקדים ואומר. לא מצאתי בסיס לקבלת הטענה. אבאר.

בהכרעת הדין דחה בית המשפט את הטענות השונות לאכיפה בררנית שהעלתה ההגנה, שהתמקדו רובן ככולן, בפסול של אי העמדת לדין, וקבע שאין בהן כדי להצדיק את ביטול כתב האישום מטעמים של "הגנה מן הצדק". לצורך הכרעה בשאלה העומדת עתה לדין, יש לחזור לקביעות העובדתיות והמהותיות שנקבעו בהכרעת הדין בהתייחס לסוגיה של "הגנה מן הצדק" והן יהיו בסיס להחלטה גם במסגרת גזר הדין.

החלטת בית המשפט בסוגיה של אכיפה בררנית סוכמה בהיא לישנא:

"ההלכות הנוגעות לאכיפה בררנית מוכרות ולא אפרטן. יישומן של ההלכות על האירועים והטענות שלפניי, מעלה כי לא ניתן להתייחס לאלימותו המתמשכת, השיטתית והכללית של הנאשם, שהייתה חלק מהתעללותו של הנאשם במשך שנים במתלוננות, ומן העבר השני אל אירועים נקודתיים של אלימות מצידה של סלין, בהיותה במצב נפשי רעוע, כאל סיטואציות דומות המחייבות או אף מצדיקות התייחסות שווה". (עמ' 80 פסקה 328)

60. ובהרחבה.

במהלך שמיעת הראיות נפרשה בפני בית המשפט תמונה רחבה בנוגע לאלימות ששרתה בבית המשפחה וגורמיה, ונקבעו ממצאים ברורים המדגישים את השוני וההבדלים המהותיים בין הנאשם והמתלוננת, בית המשפט ערך אבחנה מבדלת וברורה בין ההתעללות המתמשכת ומעשי האלימות של הנאשם לעומת התנהגותה ומעשיה של המתלוננת, וקבע שיש ביניהם פער עצום באופן שלא ניתן לגזור ביניהם גזירה שווה, משום ש "האלימות של הנאשם היתה קשה וממושכת ושזורה במציאות חיי המתלוננת מגיל צעיר, ואילו האלימות של המתלוננת היתה נקודתית".

במילים אחרות. נקבע, כי האלימות של הנאשם לעומת זו של המתלוננת שונה מהותית ומשמעותית מכול היבט וכול נקודת השוואה אפשרית: מבחינת אופי הפגיעות, עוצמתן ותדירותן, לרבות הגורמים שאליהם היא מופנית, כך שבעניינה של המתלוננת מדובר בהתנהגות אלימה אפיוזית, שלא היתה חלק מהוית חייהן של המתלוננת ואילו האלימות של הנאשם היתה ארוכה, מתמשכת וחלחלה לכול תחומי החיים של המתלוננת, והפכה למסה של התעללות; המקור למתח התמידי והלחץ בו היתה שרויה המשפחה כולה הוא הנאשם, והתנהגותו השפיעה לא רק על חיי בנותיו, אלא גם על שחורות את המצוקה והלחץ לצד המתלוננת, והיא עצמה היתה נתונה במצב נפשי קשה; באבחנה מהנאשם, ניכר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

ש [REDACTED] היא דמות מוחלטת, מיוחדת, מדוכאת ונטולת כוחות נפשיים להתמודד עם המציאות המשפחתית שיצר הנאשם; מובנים רבים, [REDACTED] עצמה, היתה קורבן למציאות המשפחתית שיצר הנאשם, ולכן לא ניתן להשוות בין התנהלותו להתנהלות שבעיקרה תולדה של המציאות ההרסנית והכאוטית בבית. מכאן, שהאבחנה שנעשתה ביניהם על ידי התביעה היתה לגיטימית ונגזרה ממעשי כל אחד מהם.

61. ניתן לסכם ולומר, נקבע כי לא נפלו פגמים בהליך של קבלת ההחלטה להעמיד לדין את הנאשם ולהימנע מנקיטת הליכים נגד [REDACTED] לאור הנימוקים שפורטו לעיל, וקיומו של פער עצום ומהותי בין התנהלות הנאשם להתנהלותה של [REDACTED] סבורני, שאין באי העמדת [REDACTED] לדין כדי לעורר תחושה של תוסר צדק. ומשלא נמצאו פגמים כלשהם בהחלטת המאשימה, נשמת הבסיס להחלטת ההגנה במסגרת בעונש, ואין מקום לתת לכך ביטוי בגזירת הדין.

קביעת מתחמי הענישה

אירוע או כמה אירועים

62. ותחילה לשאלה, האם מדובר באירועי או ב"כמה אירועים" (סעיף 40ג), עליה יש להשיב בעזרת "מבחן הקשר ההדוק", שנקבע בע"פ ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2014)

63. בייכ הצדדים נחלקו בסוגיה זו. בייכ המאשימה עתרה לקבוע מספר מתחמי ענישה למעשים בהם הורשע הנאשם: מתחם עונש שנע בין 4-7 שנות מאסר בגין עבירת ההתעללות, ומתחם ענישה נפרד לכול אירוע תקיפה. עם זאת, יש לציין, כי חרף עמדתה זו, בהתייחס לאירועי התקיפה, למעשה, היא לא ערכה כול אבחנה מבדלת ביניהם, ובסופו של יום, בקשה לקבוע לגבי כול אחד מהם אותו מתחם עונש הולם שנע בין 12-24 חודשים. הסגור, כאמור, עתר לקביעת מתחם ענישה אחד לכול האירועים בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" ומאחר שמדובר בתכנית עבריינית אחת.

64. הנאשם הורשע בעבירה נמשכת של התעללות בארבע מתלוננות, המורכבת מהתנהלות כללית של הנאשם לאורך עשור (מיום 13.2.07 ועד 1.3.17), וכן משני אירועים קונקרטיים (סעיף 3 באישום הראשון וחלק מסעיף 1 באישום השלישי). בנוסף, הורשע הנאשם בעבירות תקיפה, בגין ארבעה אישומים שונים, המורכבים מכמה אירועים קונקרטיים, נפרדים, כמפורט לעיל.

65. בעניינו חלה הוראת סעיף 40ג לחוק הקובע: "הרשיע בית משפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכול אירוע בנפרד"

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בהתאם לכך, ניתן לחלק את האירועים לשתי קבוצות אירועים. האחת, מסכת אירועי ההתעללות (להלן: "מסכת ההתעללות"), והשנייה, האירועים הקונקרטיים, כפי שנקבעו בארבעת האישומים (להלן: "אירועי התקיפה").

באשר לאירועי ההתעללות, המדובר במסכת אירועים ארוכה ומתמשכת, המורכבת מהתנהלות כללית וכן מאירועים קונקרטיים, שכול אחד מהם אינו עונה על התנאים לייחוס עבירת התעללות במנותק מהמסכת כולה, ולכן ייקבע לה מתחם עונש אחד. באשר לאירועי התקיפה, הנאשם הורשע בביצוע שורה של עבירות אלימות, הנפרשות על פני כמה אירועים נפרדים, אותן ביצע כלפי ארבע מתלוננות שונות, ובזמנים שונים לאורך התקופה. לפיכך, יש לקבוע מתחם עונש נפרד לגבי כול אירוע. ואילו באשר לאירועי התקיפה, למרות שהאישום הראשון (בעניינה של [REDACTED]), והאישום השני (בעניינה של [REDACTED]), מורכבים מכמה אירועים (כמפורט לעיל, בפסקה 9, עמ' 5-6), החלטתי בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", לקבוע לכול אישום מתחם עונש כולל.

נפנה אם כן לקביעת מתחמי הענישה ההולמים בשים לב לאמות המידה שקבע המחוקק.

66. עקרון ההלימה הוא העיקרון המנחה בענישה ומשמעותו קיום יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש הנגזר עליו. קביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה תעשה לאורן של שלוש אמות מידה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 140ג(א)).

מתחם הענישה למסכת ההתעללות

הפגיעה בערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

67. העונש המרבי בגין עבירת ההתעללות בה הורשע הנאשם, עבירה לפי סעיף 368ג. סיפא לחוק, הוא 9 שנות מאסר בפועל.

עתה אפנה לקבוע את מתחם העונש ההולם עבור מסכת ההתעללות, לאור הפרמטרים הקבועים בסעיף 140ג(א) לחוק.

68. הנאשם במעשיו פגע בפגיעה קשה וממושכת בערכים מוגנים אוניברסליים, ובהם, פגיעה בביטחון האישי, הפיזי והנפשי של ארבע בנותיו שמאז ילדותן נאלצו לחיות בצלו המאיים של אב כותני, אלים ומתעלל. דומה, שאין צורך להכביר מילים על השלכותיה החמורות של פגיעה בילד, ולחותם העמוק שהיא מותירה בו למשך כל חייו. על אחת כמה וכמה, כשהפגיעות במקרה זה נעשו על ידי הורה שאמור להגן ולגונן על בנותיו, וודאי, כשמדובר בהתעללות ארוכה שנפרסה על פני שנים כעניין שבשגרה, והתרחשה בתוך ד' אמות הבית, שאמור היה להיות עבורן מקום בטוח, מוגן ושמור מכל, והפך בתסות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ"י

הנאשם ובאימת מעשיו, למקום שקשה לחיות בו, מקום אלים ומשפיל. התעללות ארוכת שנים בילדים חסרי ישע פוגעת לא רק בגופם, בביטחונם ובכבודם כאדם, אלא גם מצלקת את נפשם. במסכת התעללות זו, ניכרת פגיעה גבוהה בערך המוגן של חיי המשפחה.

מדיניות הענישה

89. מטבע הדברים טווח הענישה בעבירות מסוג זה הוא תלוי נסיבות, כאשר ברי שאין מקרה אחד דומה למשנהו. מנעד הענישה לעבירות ההתעללות, העומדת במוקד הרשעת הנאשם, רחב, וברי כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו תלויה בנסיבות כול מקרה ומקרה. יחד עם זאת, גישתם הברורה של בתי המשפט היא, שיש להטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבחרו בחירה בלתי נסבלת להתעלל באכזריות ובאטימות לב בבני משפחתם בכלל, ובקטינים, בפרט.

90. בפסיקת בית-המשפט העליון עולה מסר ברור בדבר הצורך בענישה מוחשית למי שמעז לנהוג באופן בריוני, מאיים ומשפיל כלפי ילדיו, בשר משרו, תוך הבעת שאט נפש והוקעה של מעשה העבירה, אשר מעוות את דמותה הבסיסית של חברה אנושית. חומרת הענישה היא ביטוי להוקעת המעשה וסלידה ממנו:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה..." (ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל [11.10.07], פסקה 7).

על אחת כמה וכמה כשהקרבנות הם בני משפחה קטינים חסרי ישע:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תי"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

"דומה שאין צורך להכביר מלים הרבה על מנת להציג את מידתה הגדושה של האכזריות ואת קשיחות הלב המאפיינים מעשים אלה ... נסיבותיו האישיות של מי שמורשע בעבירות מסוג זה, מאבדות את משקלן לנוכח הענין הציבורי שבמתן הגנה מלאה לקטינים חסרי ישע מפני התעללות מצד הוריהם, המופקדים על שלומם ושלמות גופם ונפשם" (ע"פ 6599/94 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בבנב), 13.2.1995).

ובאשר לחומרה המוסרית האינהרנטית הטבועה בהתנהגותו של הורה המתעלל בילדיו:

"כְּרַחֵם אֵב עַל-בְּנָיִם רַחֵם ה' עַל-יָרְאָיו" (תהילים, קג, יג). הנפש מזדעזעת כאשר הורה מתאכזר לילדיו ותחושתנו המוסרית מתקוממת נגד האכזריות שבהתנהגות מתנכרת זו... מעשי התעללות בקטינים, כפי שמוחסים למערער, יש בהם מימד חמור במיוחד. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל עבירה זו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומקומם את תחושתנו המוסרית. פן זה אינו נלווה לכל מעשי אלימות, והוא אשר מייחד את עבירת ההתעללות... על כן, מעשים שכאלו צריכים לגרור תגובה עונשית קשה ביותר, וחובה על בתי המשפט להכביד את ידיהם במקרים מעין אלו. ידוע הוא שככל שחומרת העבירה והצורך בהרתעה גוברים, פוחת משקלם של השיקולים האישיים. כאשר אותו הורה עומד בפני בית המשפט ומבקש בלשון תחינה הקלה בעונשו, חייבים אנו לשוות לנגד עינינו את מעשיו האכזריים של אותו הורה. זה העומד עתה בבית המשפט בראש מורכן ומושפל ומבקש את מידת הרחמים, הוא אותו אדם אשר הפגין לפני זמן לא רב "גבורה" כלפי ילדיו הקטינים ונהג בהם בדרך מבזה משפילה ומעוררת סלידה... (ע"פ 8554/09 פלוני נגד מדינת ישראל [18.1.10])

91. ההיסטוריה החקיקתית של סעיף 3368 לחוק משליכה אף היא על שיקולי הענישה הרלבנטיים. לעניין זה ראוי להביא את דבריה של כבי השופטת ביניש (כתוארה דאז) מתוך ע"פ 4596/98 פלונית נגד מדינת ישראל [25.1.00]:

"תיקון החוק אשר במסגרתו הוחק סעיף 3368, מבטא מגמה חברתית שהתפתחה במיוחד בתקופה שקדמה לחקיקת התיקון. המודעות החברתית הגוברת לחומרת התופעה של פגיעה בקטינים ובחסרי ישע ולהיקפה, הניעה את המחוקק הישראלי להחמיר עם מבצעייהם של מעשים אלה. מודעות זו גרמה להגברת המאבק בתופעות שליליות מהסוג האמור לא רק בישראל אלא גם במדינות אחרות. על רקע זה, ועל-

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

פי לשונו של הסעיף, אין ספק כי תכליתו האחת היא להגן על קטינים ועל חסרי ישע מפני הפגיעות שהם חשופים להן" (שם, בעמ' 167).

92. ואכן, בתי המשפט מביאים לידי ביטוי את תכלית החוק, כמו גם את חשיבות המאבק בתופעה הקשה של הפעלת אלימות כלפי קטינים וחסרי ישע, באמצעות הכבדת העונש והטלת עונשי מאסר מוחשיים וממושכים על נאשמים שהורשעו במעשים כגון דא (ראו, למשל, ע"פ 3783/98 פלוני נגד מדינת ישראל, תק-על 98(3) 250).

93. מתחם העונש ההולם ייקבע אפוא בהתחשב במדיניות ענישה זו ובנסיבות ביצוע העבירות, שבמרכזן התעללות אלימה במשך 10 שנים, בארבע קטינות, לרבות תוך שימוש באמצעים שונים, כגון חגורה, אבזם של חגורה, מקל ונעליים, ובשילוב אלמנטים של הפחדה, ביזוי והשפלה, והכל תוך ערעור תחושת הביטחון הבסיסית של הקרבנות הקטינות בסיטואציות שגרתיות בתוך ביתן.

94. עיינתי בפסיקה שהציגו בייכ הצדדים ובפסיקה נוספת בהתייחס לעבירת ההתעללות. בהקשר זה ראוי לציין, כי איתור פסיקה בעבירה זו אינה קלה, שכן פסקי-דין רבים אינם מותרים לפרסום על רקע חיסוי פרטי הקרבנות הקטינים.

95. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין רק את המרכזיים שבהם, המדגימים קשת רחבה של עונשים, חלקם בתיקים בהם נאשמים הודו במעשי ההתעללות ונטלו עליהם אחריות, ואחרים, דוגמת המקרה הנדון בפני, בהם הורשעו נאשמים לאחר ניהול הוכחות.

בע"פ 6238/13 פלוני נ' מדינת ישראל (8.5.2014), הותיר בית המשפט העליון על כנו את גזר דינו של בית המשפט המחוזי, שגזר על הנאשם 38 חודשי מאסר בפועל ו-15 חודשי מאסר על תנאי בגין הרשעתו על פי הודאתו בכתב אישום שכלל עבירות של התעללות בקטין (ריבוי עבירות) ובעבירות של תקיפות קטין (ריבוי עבירות). לפי עובדות המקרה, הנאשם הינו אב ל-11 ילדים, אשר התעלל ותקף 5 מהם, שהיו קטינים, באמצעות הטלת עונשים שונים: הכאה באמצעות ידיו או באמצעות חגורה באם התעייפו מלעסות אותו, איסור על שינה לאורך שעות ואף לילות שלמים, מינוי "שומר" מבין הילדים שהיה אחראי על הכאת הקטינים באם נרדמו, הכרחתם לאכול חרדל וסחוג ואיסור על קיום שיחות ביניהם לתקופה ממושכת. מתסקיר שירות המבחן בעניינו עלה כי הנאשם הציג התנהגותו זו כניסיון לחינוך לדינו. בנוסף, הנאשם בפרשה זו לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה וביקש להשתלב בטיפול. יוער כי בעניין זה בית המשפט העליון הדגיש כי העונש שגזר בית משפט קמא על הנאשם הוא מתון אם לא מקל ביחס לעבירות בהן הורשע. גם בפרשה זו העונש שניתן כולל הן את עבירות ההתעללות והן את עבירות התקיפה, אך נראה שנסיבות פרשה זו ונסיבות המקרה שבפני דומות. עם זאת יודגש, כי במקרה שבפני הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ולא ביטא חרטה באשר לביצועם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

ברע"פ 8561/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2.4.2014), הותיר בית המשפט העליון על כנו את גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, שהפחית בעונש שגזר בית השלום במקור. בתחילה, גזר בית משפט השלום על הנאשם 60 חודשי מאסר בפועל, ו-12 חודשי מאסר על תנאי, ולאחר מכן, הפחית בית המשפט המחוזי מרכז-לוד את ריצוי המאסר בפועל ל-48 חודשים. עונשים אלו נגזרו על הנאשם בעקבות הרשעתו בעבירות התעללות בקטין או בחסר ישע, תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי הורה, איומים ותקיפת קטין או חסר ישע, אשר בהן לא הודה בבית המשפט. מעובדות המקרה המצוינות בפסק דינו של בית המשפט העליון (גזר הדין של בית המשפט המחוזי לא אותר, ככל הנראה מפאת חיסיון), עולה כי הנאשם התעלל בשלוש בנותיו הן גופנית והן נפשית, לאורך תקופה ממושכת. כמו כן, תוארו מקרי אלימות חמורה, השפלה, איומים וקללות. הפחתת העונש על ידי בית המשפט המחוזי נבעה מכך שלא ניתן משקל מספיק לשיהוי שנגרם בעניינו של הנאשם ולהתיישנות בגזירת דינו בבית משפט השלום. כמו כן, בית משפט השלום העניק משקל לחומרה בשל היות הנאשם אביהן של קורבנותיו, חרף קביעתו בגזר הדין כי התעלם מעובדה זו. יודגש, כי במקרה שבפני לא היה שיהוי וגזר הדין מבוסס אך ורק על העבירות בהן הורשע הנאשם בהכרעת הדין, כך שאינו כולל את האישומים שיוחסו לו ועליהם תלה התיישנות.

בת"פ 198-03-11 מדינת ישראל נ' יצחק כהן (4.2.2012) גזר בית המשפט על נאשם 54 חודשי מאסר בפועל וכן מאסרים על תנאי, בגין הרשעתו על יסוד הודאתו בשמונה אישומים בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות (בן משפחה), בתקיפה בנסיבות מחמירות (בן זוג), ובתקיפת קטין על ידי אחראי, אותן ביצע כלפי שלוש בנותיו ואשתו משך כעשר שנים (להלן: "התקופה"). על פי עובדות המקרה, במהלך התקופה, במספר רב של הזדמנויות נהג הנאשם לתקוף את אשתו ובנותיו בכך שהיכה אותן באמצעות ידיו ובאמצעות חפצים שונים, כגון חגורה ומקל מטאטא. כן נהג להשליך עליהן כוסות זכוכית, למשוך בשיער ראשו, לקלל אותן, לבעוט בהן ולדרוש מהן, בין היתר, להישאר במשך שעות בתדרן. קיים דמיון בין מקרה זה לענייננו מבחינת אורך התקופה. אך באבחנה מענייננו, הנאשם לא הורשע בעבירות התעללות, ולקח אחריות על מעשיו.

בתפ"ח 802-06-12 מדינת ישראל נ' פלוני (17.2.2013), גזר בית המשפט זה על הנאשם עונש של 54 חודשי מאסר בפועל, 20 חודשי מאסר על תנאי ועוד 10 חודשי מאסר על תנאי, וכן 30,000 ₪ כפיצוי כספי למתלוננת וילדיה. עונש זה נגזר על הנאשם בעקבות הרשעתו, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של התעללות בקטין על ידי אחראי (ריבוי עבירות), תקיפת בת זוג (ריבוי עבירות) ואיומים (ריבוי עבירות). לפי עובדות המקרה באשר לעבירת ההתעללות, במספר אירועים הכה הנאשם את ילדיו ותקף אותם באמצעות חגורה, תפס את בנו בשערות ראשו והכה אותו באמצעות חגורה, סטר לבתו והכה אותה בעורפה. עבור אירועים אלו נקבע מתחם ענישה של 8-18 חודשי מאסר לכל אירוע. כמו כן, תקף את בתו בכך שאחז את שיערות ראשה וכתוצאה מכך נפלה על המיטה. לאחר מכן המשיך הנאשם להכותה תוך משיכה בשערותיה והכאת גופה באמצעות ידיו, אשר כתוצאה מכך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

נגרמו לה סימנים כחולים ברגליה. בגין אירוע זה, נקבע מתחם ענישה של 12-24 חודשי מאסר בפועל, כתלות במידת האכזריות הגלומה בו.

בע"פ 3582/11 פלוני נ' מדינת ישראל (25.3.12) הותיר בית המשפט העליון על כנו עונש של 5 שנות מאסר ומע"ת של 12 חודשים בגין הרשעתו על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של התעללות על ידי אחרי, תקיפת קטין על ידי אחראי וגרימת חבלה של ממש (ריבוי עבירות) וכליאת שווא (ריבוי עבירות). בקבעו כי אין כול הצדקה להתערב בגזר הדין, בית המשפט העליון הוסיף שיתכן, שהעונש אף מקל יתר על המידה. לפי עובדות כתב האישום, לאחר שנישא לאישה לה היו ילדים מנישואים קודמים. במהלך נישואיהם, במשך 7 שנים, נהג להפעיל אלימות קשה נגד שניים מילדיה הקטינים של אשתו, שכללו הצלפות בחגורה ומכות בידיו, כליאה של הקטינה לתקופות ארוכות בחדר כביסה ומניעת מים ומזון ממנה, או הוראה לעמוד על כיסא בפינת חדר השירותים עד עילפון. מבחינת חומרתם קיים דמיון בין נסיבות מקרה זה למקרה הנדון, אך באבתנה מענייניו, המדובר בשני קורבנות, ובהתעללות שנמשכה 7 שנים במקרה זה, והנאשם הודה במיוחד לו ונטל אחריות על מעשיו.

בע"פ 7899/03 פלוני נ' מדינת ישראל (02.02.04) הותיר בית המשפט העליון על כנו את גזר דינו של בית המשפט המחוזי, שגזר על נאשם 7 שנות מאסר, וכן 36 חודשי מע"ת בגין הרשעתו על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע שורה של מעשי התעללות ותקיפה כלפי בנו הקטין לאורך חמש וחצי שנים, מאז היה תינוק כבן חצי שנה. כמו כן, הורשע על פי הודאתו בתקיפת אשתו. על פי עובדות המקרה, נהג הנאשם להתעלל בבנו הקטן ולהכותו באמצעות חפצים, תוך שהוא גורם לו חבלות. במספר מקרים הוא רחץ אותו במי קרח, ובאחרים היכה אותו בכול חלקי גופו, כשהוא מצליף בו בחגורה ובמקל, וגרם לו לחבלות. במקרים נוספים, בתגובה על כך שאיחר לשוב מבית הספר, היכה הנאשם את בנו במקל של מטאטא, בעפרונות עבים ובמנעול של אופניים, ובהזדמנות אחרת אחז בכף ידו של בנו והכניסה לאש בוערת וגרם לו לכוויה מדרגה ראשונה. כמו כן, צבט את בנו, ובשלוש הזדמנויות, היטה את בנו אל מעבר למעקה המרפסת בחזית הדירה בקומה השביעית. המדובר בהתעללות שמרכיביה חמורים מהמקרה הנדון בפני, שבוצעה כלפי ילד אחד, תינוק, ונמשכה על פני תקופה קצרה יותר. עם זאת, הנאשם נטל אחריות על מעשיו.

בע"פ 8543/10 פלוני נ' מדינת ישראל (6.3.2013), הפחית בית המשפט העליון את עונשו של הנאשם ל-9 שנות מאסר בפועל במקום 12 שנות מאסר בפועל, שגזר במקור בית המשפט המחוזי בירושלים. עונש זה נגזר על הנאשם לאחר שהורשע לאחר הליך הוכחות בכתב אישום, שכלל עבירות של התעללות בקטין, תקיפת קטין על ידי אחראי, חבלה בכוונה מחמירה ושהיה בלתי חוקית בארץ. הפחתת העונש על ידי בית המשפט העליון נבעה מכך שבנסיבות העניין, העונש חרג ממתחם הענישה המקובל לעבירות מהסוג שביצע, חרף חומרתן. כעולה מעובדות המקרה, לאורך תקופה של כשנתיים, התעלל המערער בשתי בנותיו, שהיו קטינות באותה עת. הנאשם נהג להכות את בנותיו בכל חלקי גופן בידיו, ברגליו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

ובמקל במבוק, קשר את ידיה ורגליה של אחת מבנותיו, הכה אותה והכריח אותה לקפוץ בבית בעודה קשורה, וכן חישמל אותה באמצעות כבל חשמל. בנוסף, קשר הנאשם את בנותיו לשולחן והותיר אותן ללא אוכל ומים למשך מספר שעות, שכתוצאה מכך נגרם לאחת מבנותיו קרע בכבד ולבת השנייה אי ספיקת כליות חריפה, וכן נותרו על גופן סימני חבלה, המטומות ופצעי שפשוף, והן אושפזו בבית חולים. עוד נהג הנאשם לחשמל את בנותיו לאחר שקשר אותן והכניסן לאמבטיה מלאה מים, אליה הוא הכניס כבל חשמלי. כמו כן, גזר הנאשם את שיער בתו לאחר שקיבלה ציון נמוך במבחן ולאחר שחשד כי בתו גנבה נגן מוסיקה. מובן כי אף מקרה זה חמור עשות מונים מהמקרה שבפניי, אך ההתעללות בבנותיו של הנאשם בעת התפרצויות זעם, כשחשד שהמרו את פיו, משקפת קווי דמיון מסוימים.

בתי"פ 51451-02-17 מדינת ישראל נ' פלוני (16.7.2019), גזר בית המשפט המחוזי מרכז-לוד עונש של 10 שנות מאסר בפועל (החל מיום מעצרו), 12 חודשי מאסר על תנאי ועוד 6 חודשי מאסר על תנאי וכן פיצוי כספי של 40,000 ₪ לבנו הקורבן. עונש זה נגזר על הנאשם בגין הרשתו בעקבות הודאתו בכתב האישום, בעבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי (ריבוי עבירות), התעללות בקטין על ידי אחראי (ריבוי עבירות), שימוש ברעל מסוכן וחבלה בכוונה מחמירה. בעניין זה נקבע מתחם עונש הולם אחד עבור כל האישומים שכן לא הייתה מחלוקת על כך בין הצדדים, אשר נע בין 9-15 שנות מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים. כעולה מעובדות המקרה, הנאשם התעלל באופן קיצוני ומתמשך בילדיו, שהיו רכיבי בשנים. בין היתר נהג, יחד עם אשתו, להכות את ילדיו בכל חלקי גופם, לעיתים בעזרת חפצים שונים. בין היתר, נהג הנאשם לאחוז בקורבן ולהוציא את פלג גופו העליון אל מחוץ לחלון הקומה הרביעית, בעודו צועק שאינו רוצה בהם יותר; לאטום את פיהם של קורבנותיו בסלוטייפ; לקשור את ילדיו ולהותיר אותם כפותים למשך שעות ארוכות בחדר סגור בביתם עד לגרימת פצעי לחץ לילדים, או בגשם השוטף בחוץ, בעודם ערומים. אירוע מחריד במיוחד היה חיוב הילדים לשתות רעל (שבסוף נשפכו על ידי אדם אחר), ונסיעה לעברתם בעודם עומדים מול רכבו ונטישתם בצדי הדרך. האירוע האלים והקשה מכל היה אירוע בו נגרם לאחד הילדים לאבד את הכרתו, ונגרמה לו חבלה חמורה שהובילה לנזק מוחי. מעשי הנאשם בתיק זה אופיינו באכזרית, אלימות והתעללות חמורה במיוחד, ברמה סדיסטית. ברי, כי מקרה זה חמור עשרות מונים מהמקרה שבפניי, בפרט באופי התקיפות הספציפיות, אך השלטת אווירת הטרור והכאוס בבית, והפניית אלימות מתפרצת כלפי ילדיו של הנאשם באופן בלתי צפוי, יכול שישקפו נקודות דמיון מסוימות.

96. לאחר סקירת פסיקה המדגימה את מדיניות הענישה בעבירת ההתעללות ראייתי להוסיף ולומר את הדברים הבאים לעניין קביעת המתחם.
קשה לערוך אריתמטיקה מדויקת ולהשוות בין נסיבותיו של מקרה אחד למשנהו. ענישה אינה מלאכה מכנית, ויש לבחון כל מקרה על פי מאפייניו הפרטניים. לטעמי, פרט להתוויית הדרך בלתי אפשרי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לדלות מגזרי הדין נתונים מוחלטים, חדשים וברורים היכולים להגדיר כיוון חד משמעי וליצור אחידות של ממש למידת העונש, שהרי כול נאשם נושא בענשו בהתאם למידת פשעיו.

97. סעיף 40ט.א) קובע, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, וזאת ככול שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם.

נסיבות ביצוע עבירת ההתעללות

98. הנסיבות הקשורות בביצוע עבירת ההתעללות בתיק זה מלמדות על החומרה האינהרנטית הטבועה במעשיו של הנאשם, ושומה על בית המשפט לקבוע מתחם ענישה שייתן ביטוי ממשי ומוחשי לחומרה זו.

בחינה של מעשיו והתנהלותו של הנאשם מעלה שורה של נסיבות המגבירות את חומרת העבירה ואת אשמו של הנאשם:

הנאשם - אבי המשפחה, ניצל לרעה את מעמדו, כוחו, והשפעתו ואת פערי הכוחות המשמעותיים בינו לבין קורבנותיו - בנותיו הקטינות (סעיף 40ט.א)(11)); מדובר באלימות מתמשכת וארכה: מעשי ההתעללות החלו משחר ילדותן של המתלוננות - מגיל 5, 6 ונמשכו לאורך שנים רבות, וכן בתקיפות בעלות אופי אכזרי - שמטרתן להכאיב לקורבן ובה בעת להטיל עליו פחד ואימה, להשפיל, לעלב ולבוזת, שהותירו חבלות - בגוף ונפש (סעיף 40ט.א)(10)); מגוון צורות האלימות של הנאשם מהווה רכיב חומרה נוסף: משיכת שיער, צביטות באזניים ובכול הגוף, הכאות בידיים ועם חגורה, סטירות, נשיכות, ואמצעי ענישה נוספים כגון, השארת הילדות בחצר במהלך הלילה כשהן חרדות ומפחדות (סעיף 40ט.א)(10)); מדובר בריטואל קבוע של אלימות שהפכה לשגרת חיים; תקיפות שעוררו בקורבנות פחד ואימה וערערו את מצבן הנפשי (סעיף 40ט.א)(4)); הצעקות שבקעו מהבית בעת התקיפות גרמו לאזעקת המשטרה על ידי השכנים: "פערי הכוחות, התלות, חוסר הישע והנזקקות של ילדים כלפי הוריהם, והציפייה הטבעית שבית יהווה מקום של ביטחון, מקום מוגן ותומך, הם העומדים בבסיס החמרה בחוק בבחינת העונש כלפי מבצעי עבירות במסגרת יחסי הורים ילדים".

99. הנאשם במעשיו פגע פגיעה קשה וממושכת בביטחון האישי - הפיזי והנפשי של ארבע בנותיו, וכתש עד תום את תחושת המוגנות והביטחון שהן היו אמורות לחוש בתוך ביתן - מבצרן. המתלוננות נאלצו במשך שנים לחיות באווירה של טרור והשלטת פחד ואימה מפני התפרצות אלימה, שיטתית ובלתי צפויה של הנאשם - אדם כוחני ואובססיבי, שהטיל עליהן את מוראו ופגע בהן פגיעות פיזיות ופגיעות נפשיות קשות וארוכות טווח (סעיף 40ט.א)(4)). האלימות על מגוון צורותיה הייתה שלובה מאז ומעולם במציאות הכאוטית של חיי המתלוננות, וברבות השנים הפכה לשגרה קשה, כואבת ובלתי נתפסת. המתלוננות היו במשך שנים קורבן למסכת של התעללות ואלימות שפגעה פגיעה בעוצמה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

גבוהה בערך החברתי המוגן של הגנה על שלומם, בריאותם וביטחונם של קטינים ועל הערך של שימור קדושת התא המשפחתי, כפי שנקבע בהכרעת הדין: "באופן שיטתי ומתמשך, באמצעים שונים ובתירוצים שונים, הטיל עליהן מורא, ניסה לבודדן זו מזו ולפרק בריתות מדומות נגדו, הפגין כלפיהן אלימות פיזית מגוונת, שכללה נשיכות, מכות באמצעים שונים, בעיטות, צביטות, דריכה על הרגל ומשיכות בשיער, כשמעשיו גרמו מעת לעת לחבלות, וכן נקט באלימות מילולית שכללה עלבונות, השפלות והטלת אימה, ויצר מציאות אלימה, פוגעת ומשפילה".

לעניין הנזק שנגרם מביצוע העבירות (סעיף 40ט.א(4)), יש להפנות לתמונה הקשה העולה מתסקירי נפגעות העבירה, המלמדים על נזקים נפשיים עמוקים וארוכי טווח, שספק אם יעלו ארוכה.

לעניין הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה (סעיף 40ט.א(5)), אדגיש, כי בהכרעת הדין נדחתה הטענה בדבר חינוכן של הקטינות.

הנאשם יכול היה לחדול מהתנהגותו זו בכל עת, ובחר שלא לעשות כן (סעיף 40ט.א(7)). שליטתו על מעשיו הייתה בלעדית, ולא ניתן להצדיק בשום פנים התנהגותו זו אף אם המתלוננות המרו את פיו.

סיכומו של דבר, מכול הטעמים המפורטים לעיל, הנני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה שלפנינו, בהתאם לעובדות שנקבעו בהכרעת הדין, מצויה ברף הגבוה בעבירות מסוג זה.

קביעת המתחם לעבירת ההתעללות

100. בהינתן כול המבואר לעיל, ולאחר ששקלתי את הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, בחנתי את נסיבות ביצוע העבירה ושיוותי לנגד עיני את מדיניות הענישה הנוהגת באבחנות המתאימות, אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת ההתעללות נע בין 3.5 - 7 שנות מאסר בפועל.

מתחמי הענישה ביחס לאירועי התקיפות

101. העונשים המרביים בגין כל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם הינם: בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי הורה, עבירה לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382(ב)(2) לחוק, 4 שנות מאסר, ובעבירות תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין, 7 שנים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

אפנה לקבוע את מתחם העונש ההולם לאירועי התקיפות הקונקרטיים, לאור הפרמטרים הקבועים בסעיף 140ג(א) לחוק העונשין.

הפגיעה בערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

102. הערכים שנפגעו באירועי התקיפות דומים ואף זהים לערך הנפגע מביצוע עבירת ההתעללות על ידי הנאשם, ומידת הפגיעה בו זהה אף היא. חומרתם של מעשי התקיפה מתבטאת לא רק בפגיעה בגופן של המתלוננת, אלא גם בכבודן ובנפשן תוך ניצול מעמדו של הנאשם כאבי המשפחה. תלות המתלוננת בו ופערי הכוחות ביניהם – בעיקר בהיבט הסמכותי, כשאלה מלווים בביזוי ובהשפלה ופחד מתמיד מפניו, שמקרינים אימה לכול בני המשפחה ומעצימים את הפגיעה הקשה.

לשם הנוחות, אתזור בקצרה על טיבו של הערך הנפגע ומידת הפגיעה בו: פגיעה בילד רך בשנים הינה פגיעה חמורה בגופו, בנפשו ובכבודו כאדם. חמורה פי כמה הפגיעה כאשר נעשית על ידי הורה, ובתוך בית המשפחה, שכן אלו אמורים לשמש מבצרו ומגנו של הילד. זאת ועוד, מביצוע התקיפות שהופנו באופן שיטתי ומתמשך כלפי בנותיו, ניכרת הפגיעה החמורה בערך חיי המשפחה וקדושת תא המשפחתי.

מדיניות הענישה

103. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לעבירות התקיפה אציין פסיקה מדגימה.

בע"פ 63180-05-18 פלוני נ' מדינת ישראל (5.7.2018), הפחית בית המשפט המחוזי בחיפה את עונשו של הנאשם ל-4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, במקום 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, וכן הותיר על כנו מאסר על תנאי של 4 חודשים ועוד מאסר על תנאי של 8 חודשים, שנגזרו במקור על ידי בית משפט השלום בחיפה. הפחתת העונש נבעה מכך שכמה טעמים: ימי מעצרו של הנאשם, לרבות מעצרו באזיק אלקטרוני לא נוכו מהעונש שנגזר עליו על ידי בית משפט השלום, בהתאם לנהוג במבחני הפסיקה; כתב האישום ייחס למערער ריבוי עבירות של תקיפה סתם כשבפועל היה מקום לייחס למערער רק עבירה אחת של תקיפה סתם כלפי בתו שהייתה בגירה ביום האירוע; וקימו של ספק בדבר התיישנות עבירת האיומים שביצע. כעולה מעובדות המקרה, הנאשם תקף את מי שהייתה אז רעייתו ואת ילדיהם, וכן איים עליהם. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הולם שנע בין 18-36 חודשי מאסר. בגזירת עונשו של הנאשם במקור, הביא בית משפט השלום בחשבון את חלוף הזמן החריג שארע במקרה זה בניהול ההליך (כ-9 שנים) בשל דחיות רבות שנבעו הן מבקשות של הנאשם והן בשל חילופי מותבים; היעדר הרשעות קודמות לחובת הנאשם ואי הסתבכותו בפלילים לאורך השנים (אף שלא לקח אחריות על מעשיו עד עצם היום הזה); ושהותו של הנאשם מאחורי סורג ובריח למשך חודש ושהותו במעצר בית כשהוא אזוק באזיק אלקטרוני למשך תקופה לא מבוטלת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תייפ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בעיפ 1170/15 פלוני נ' מדינת ישראל (11.1.2016), הותר בית המשפט העליון על כנו את גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, שגזר על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ועוד 6 חודשי מאסר על תנאי, וכן פיצוי כספי בסך 100,000 ₪ לבתו נפגעת העבירות. עונש זה נגזר על הנאשם בגין הרשתתו על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים בידי בן משפחה (ריבוי עבירות), מעשה מגונה בקטינה בידי בן משפחה (ריבוי עבירות), תקיפת קטין או חסר ישע, תקיפה בנסיבות מחמירות על ידי הורה ותקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוגו. כעולה מעובדות המקרה, הנאשם נהג במשך תקופה ממושכת לגעת בחזה של בתו ומתחת לבגדיה בשעות היום וכן בשעות הלילה בחדרה. באירוע אחר, הכה נמרצות באמצעות סטירות ואגרופים את בתו שאתרה להגיע לביתה, כתוצאה מעוצמת המכות, נפלה הבת ארצה, והנאשם המשיך לחבוט בה, טלטל אותה בחוזקה והטיח אותה ברצפה. בנוסף, כשסבר הנאשם כי בתו התחצפה לאמה, סטר לה בחוזקה על פניה והיא נמלטה. הנאשם דלק אחריה והכה אותה באגרופו בחזה. באירוע אחר, בעת שישב עם בנו, שהיה קטין באותה עת, ללמוד תורה בחדר המגורים בביתם, החל הנאשם לצעוק על בנו ולהכותו בחוזקה משלא הצליח לקרוא בהתאם לציפיותיו. לאחר מכן תפס הנאשם את בנו בחוזקה ובחט את גופו במדרגות הבית. כמו כן, סטר לאשתו במהלך ויכוח, וכתוצאה מעוצמת המכה נפלה על השיש ונחבלה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם אחד לעבירות המין ושלושה מתחמי עונש נפרדים לעבירות האלימות בהתאם לזהות נפגעי העבירות. מפסק דינו של בית המשפט העליון הדוחה את ערעור הנאשם באשר לגזר הדין, עולה כי בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחת מעבירות האלימות הוא מספר חודשי מאסר, בעוד ביחס לעבירה הנוגעת לתקיפת הבת, מתחם העונש ההולם מגיע עד ל-18 חודשי מאסר בשל הישנות המעשים (גזר דינו של בית המשפט המחוזי לא אותר, ככל הנראה מפאת חיסיון).

נסיבות הקשורות בביצוע עבירות התקיפה

104. באשר לאישום הראשון, בעניינה של [REDACTED], חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות (סעיף 40.ט(א)(2)) כלפי [REDACTED] היה מלא, שכן בעצמו ולבדו תקף אותה בכל שלושת האירועים בהם הורשע; הנאשם יכול היה לצפות (סעיף 40.ט(א)(3)) כי כתוצאה מהכאתה באמצעות ידיו, בעיטה בה ודריכה על כף רגלה בחוזקה, ייגרמו לה נזקים פיזיים וכן נזקים נפשיים, כפי שאכן נגרמו לה (סעיף 40.ט(א)(4)); האכזריות והאלימות מאירועים אלו זועקים, נוכח היותם מאופיינים בהפגנת אלימות קשה וכואבת, ובפרט האירוע המתואר בסעיף 1 לכתב האישום, וכן בשל היותם בלתי צפויים.

105. באשר לאישום השני, בעניינה של [REDACTED], חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות (סעיף 40.ט(א)(2)) כלפי [REDACTED] היה מלא, שכן בעצמו ולבדו תקף אותה בכל האירועים בהם הורשע תחת אישום זה; הנאשם יכול היה לצפות (סעיף 40.ט(א)(3)) לחוק העונשין כי כתוצאה מנשיכתה, והכאתה בחוזקה, ייגרמו לה נזקים פיזיים ונפשיים קשים, כפי שאכן נגרמו לה (סעיף 40.ט(א)(4)) לחוק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

העונשין); ניכרת גם האכזריות והאלימות בהם נגועים מעשים אלו, נוכח היותם מאופיינים בהפגנת אלימות כואבת ובלתי צפויה.

106. באשר לאישום השלישי בעניינה של [REDACTED], חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות (סעיף 40.ט(א)(2)) כלפי [REDACTED] היה מלא, שכן בעצמו ולבדו תקף אותה; הנאשם יכול היה לצפות (סעיף 40.ט(א)(3)) כי כתוצאה מהלימתה בפניה ואזוניה נמרצות, ושבירת חפציה, ייגרמו לה נזקים פיזיים ונפשיים כאחד, כפי שאכן נגרמו לה (סעיף 40.ט(א)(4)); ניכרת גם האכזריות והאלימות מאירוע זה, נוכח היותו מאופיין בהפגנת אלימות תוך התקף זעם פתאומי.

107. באשר לאישום הרביעי בעניינה של [REDACTED], חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות (סעיף 40.ט(א)(2)) כלפי [REDACTED] היה מלא, שכן בעצמו ולבדו תקף אותה; הנאשם יכול היה לצפות (סעיף 40.ט(א)(3)) כי כתוצאה מזריקתה על הספה, הכאתה בידיו וחלימה בחוזקה בכל חלקי גופה ייגרמו לה נזקים פיזיים ונפשיים כאחד, כפי שאכן נגרמו לה (סעיף 40.ט(א)(4)); ניכרת גם האכזריות והאלימות מאירוע זה, בשל היותו מאופיין באלימות כואבת וקשה, כחלק מהתפרצות כעס בקשר לפגישה עם בן זוגה של קלואה.

קביעת מתחם העונש עבור אירועי התקיפות

108. נוכח האמור לעיל ולאחר שקילת כל הרכיבים הנדרשים, ובהתאם להחלטתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד לגבי כול אישום, אני קובעת את מתחמי העונש ההולם לאירועים הקונקרטיים כדלקמן:

לגבי האישום הראשון, הכולל 3 מקרים, שהראשון בהם, אופיין באכזריות יתרה ואף הוביל לפתיחת החקירה, מתחם העונש הכולל נע בין 10-18 חודשי מאסר בפועל.
לגבי האישום השני, הכולל 2 מקרים, שאחד מהם, המתואר בהודעת המאשימה, אופיין באלימות קשה, תוך התנפלות בכעס על המתלוננת, מתחם העונש הכולל נע בין 8-16 חודשי מאסר בפועל.
לגבי האישום השלישי, המאופיין באכזריות ואלימות קשה כלפי המתלוננת, תוך כדי התפרצות זעם ושבירת מכשירים של המתלוננת, מתחם עונש שנע בין 6-10 חודשי מאסר בפועל.
באישום הרביעי, מתחם העונש נע 6-10 חודשי מאסר בפועל, שכן אף שמדובר היה באירוע תקיפה יחיד, היה מאופיין באכזריות יתרה, באלימות קשה ומכאיבה ובצעקות.

גזירת עונשו של הנאשם

109. סעיף 40.ג(ג) מנחה את בית המשפט כי לצורך גזירת הדין המתאים:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

"יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עליו עונש מאסר – לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת"

110. במקרה של הרשעה בריבוי עבירות קובע סעיף 40ג(ב):

"הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע עונש מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים".

במקרה דנן, נוכח נסיבות ביצוע העבירות, ריבוי, תדירותן, הדמיון והזיקה שביניהן, מספר הנפגעות, זהותן וגילן, החלטתי להטיל עונש כולל לכל העבירות, המהוות כמה אירועים, שיביא לידי ביטוי את מתחמי העונש כפי שקבעתי לעיל, וישקלל את נסיבותיו האישיות של הנאשם ויתר נסיבות המקרה. לפיכך, אני קובעת כי מתחם העונש הכולל נע בין 5 – 10 שנות מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

קביעת העונש

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

112. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40א, הובאו בחשבון גילו של הנאשם; פגיעת העונש במשפחתו של הנאשם, ובפרט בבני המשפחה ששומרים עמו על קשר קרוב; הנזקים הכלכליים שנגרמו לנאשם מאז הגשת כתב האישום ושהותו במעצרים; תרומתו לחברה במידת מה, כעולה מעדויות מכריו של הנאשם; נסיבות חייו של הנאשם, שגדל ללא דמות אב, אשר כנראה השפיעו במידה כזו או אחרת על ביצועו את העבירות, כעולה מתסקיר שירות המבחן בעניינו; הליך השיקום שעבר הנאשם, הכולל טיפול במסגרת שירות המבחן ובמסגרת פרטית, כמבואר בחלקים הרלוונטיים. כמו כן, נשקל עברו הפלילי - הרשעתו בעבירות על חוק התכנון והבנייה, ובהקשר לעניינו, הרישום הפלילי ללא הרשעה, משנת 2000, בעבירות של תקיפת בת זוג, והיזק לרכוש במזיד.

חיוב הנאשם בפיצוי המתלוננת

111. אשר לשאלת הפיצוי, סבורני שיש להטיל על הנאשם לפצות את המתלוננת על הפגיעה בהן. בעניין זה, יש להפנות לרציונל המשפטי והמוסרי העומד בבסיס הוראת החוק (סעיף 77א) לחוק, כפי שבא לידי ביטוי בפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 9727/05 גליקסמן נ' מדינת ישראל, פ"ד סב (29), עמ' 813 ו-817:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

"לסמכות הפיצוי לפי סעיף 77 תכליות חשובות נוספות ובהן: מתן סעד מיידית לנפגע מבלי שיאלץ להמתין עד לסיומם של ההליכים האזרחיים בעניינו, אשר עלולים להתמשך על פני שנים; הכרה חברתית בסבלו של הנפגע ושיתופו, במידת מה, בהליך הפלילי המתנהל נגד תוקפו... תכלית נוספת... הינה העלאת מעמדו של קרבן העבירה בהליך הפלילי כחלק מהמגמה ההולכת ומתעצמת בעת האחרונה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרתו".

113. על-פי פסיקת בית-המשפט העליון, חובה על בית-המשפט להעביר מסר ברור לפיו גופם של קטינים וחטרי ישע אינו הפקר, והורה המעו לפגוע בהם, יידע כי הוא עלול לשלם על כך בחירותו, גם אם נסיבותיו האישיות קשות הן:

"ידוע הוא שככל שחומרת העבירה והצורך בהרתעה גוברים, פוחת משקלם של השיקולים האישיים. כאשר אותו הורה עומד בפני בית המשפט ומבקש בלשון תחינה הקלה בעונשו, חייבים אנו לשוות לנגד עינינו את מעשיו האכזריים של אותו הורה. זה העומד עתה בבית המשפט בראש מורכך ומושפל ומבקש את מידת הרחמים, הוא אותו אדם אשר הפגין לפני זמן לא רב 'גבורה' כלפי ילדיו הקטינים ונהג בהם בדרך מבזה משפילה ומעוררת סלידה..." (מתוך ע"פ 8554/09 הכ"ל).

לסיכום אומר. זהו אחד מאותם מקרים קשים, עצובים ומכמירי לב, בהם הורה חוטא לתפקידו הטבעי כלפי ילדיו, ובמקום לשמור ולהגן עליהם – הוא פועל באופן מנוגד ופוגע בעצמו ובילדיו, ומותיר את נפשם מיוסרת לעד.

איסור פרסום

114. בתאריך 12.12.2019 הוגשה לבית משפט זה בקשה לאיסור פרסום, על ידי ב"כ הנאשם. בנוסף אליה, בתאריך 3.2.2020 הוגשה בקשה לאיסור פרסום על ידי ב"כ של אחת המתלוננות ([REDACTED]) (להלן: ב"כ המבקשת), בטענה

[REDACTED] כמו כן, הוסיפה, [REDACTED] את בקשתה זו סמכה ב"כ

המבקשת על סעיף 68(ב)(13) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") (להלן: "סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט"), הקובע כי לשם הגנה על מתלונן או נאשם בעבירות של אלימות כלפי בן משפחה (כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשמ"א-1991; להלן: "החוק למניעת אלימות במשפחה"), רשאי בית המשפט לחרוג מכלל פומביות הדיון ולאסור על פרסום פרטים שעלולים לחשוף את המעורבים בהליך. כמו כן, הפנתה לכך שהגישה בקשה זהה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לבית המשפט העליון, אליה הצטרפה ב"כ המדינה, ואשר אושרה על ידו בתאריך 29.1.2020 (ר' בש"פ 5627/18 פלוני נ' מדינת ישראל (29.1.2020)).

מנגד טענה ב"כ המאשימה כי אין למתלוננת מעמד להגשת בקשה לאיסור פרסום שמו של הנאשם והיא אינה צד להליך במובן זה, שכן רק על הנאשם להראות כי הוא עומד במבחני החוק והפסיקה לצורך איסור פרסום פרטיו. עוד טענה, כי סעיף החוק עליו סמך ב"כ הנאשם את בקשתו, אינו רלוונטי לעניינינו שכן מפנה לחוק למניעת אלימות במשפחה, העוסק בעבירות שאינן נדונות בעניינינו ונתונות לסמכות בית משפט אחר. כמו כן, לטענתה, הנאשם אינו עוד במעמד של "חשוד" אלא הינו נאשם מורשע, ועל כן יש להטות את הכף לטובת האינטרס הציבורי בדמות ידיעת העונש המוטל על אב המכה ומתעלל בבנותיו, ולפרסם את פרטיו.

115. נקודת המוצא להכרעה בעניין זה הוא עיקרון פומביות הדיון, המעוגן בסעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה, וכן בסעיף 68 לחוק בתי המשפט. לפי עיקרון זה, ככלל, על פרטיו של כל הליך להיות גלויים לציבור. על השיבותו של עיקרון הפומביות עמדו בתי המשפט, כמבטיח את שקיפותו של ההליך השיפוטי ואת הבקרה על איכותם (ראו למשל: בש"פ 1262/19 פלוני נ' מדינת ישראל (27.2.2019)). חרף חשיבותו הרבה של עיקרון זה, הוא אינו עומד לבדו, וקיימים לו חריגים, המנויים בסעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט.

עם זאת, סעיף 68(ב)(13) לחוק בתי המשפט, קובע:

"68(ב) בית משפט רשאי לדון בענין מסויים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם ראה צורך בכך באחת מאלה: ...

(13) לשם הגנה על עניינו של מתלונן או נאשם בעבירת אלימות כלפי בן משפחה כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991." [ההדגשה אינה במקור]

הגדרתו של המונח "בן משפחה" בחוק למניעת אלימות במשפחה מוגדר בסעיף 1 לאותו חוק, כ"בן זוג, הורה, ..., צאצא..." [ההדגשה אינה במקור].

ראשית, יודגש, כי מלכתחילה התנהל ההליך הפלילי בתיק זה בדלתיים סגורות. ברי כי בעניינינו, ראשית, המתלוננת עונה על הגדרת "בן משפחה" לפי החוק למניעת אלימות במשפחה, משהיא בתו ("צאצא", כלשון הסעיף) של הנאשם. שנית, המקרה שבפנינו הוא באופן חד משמעי מקרה בו הורשע הנאשם בעבירה של אלימות כלפי המתלוננת ("בן משפחה", כלשון הסעיף). לאור כל אלו, ניתן להחיל את הסעיף על עניינינו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תי"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ"י

116. התכלית שבבסיס סעיף 68(ב)(13), כעולה מדברי ההסבר לסעיף, היא קיום דיון בעניינים אישיים שלא בפומבי ומניעת פגיעה בתא המשפחתי מעבר לנדרש: "מוצע להוסיף לרשימת הנסיבות שבסעיף 68(ב) הגנה על עניינו של מתלונן או נאשם בעבירת אלימות כלפי בן משפחה, כהגדרתו הרחבה בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991. כך, ניתן יהיה לקיים דיון בעניינים אישיים שלא בפומבי, אם בית המשפט ראה צורך בכך, ולמנוע פגיעה בתא המשפחתי מעבר לנדרש." [ההדגשה אינה במקור] (ר' דברי הסבר להצעת חוק בתי המשפט. (תיקון מס' 71) (פומביות הדיון בעבירות אלימות במשפחה), התשע"ב-2012).

117. בעניינינו, דומה כי אף שהפגיעה המהותית בתא המשפחתי כבר התקיימה, וביתר שאת, נוכח ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, כלפי המתלוננות, פרסום גזר הדין הכולל את פרטי הנאשם עלול להביא לפגיעה נוספת בתא המשפחתי, הן הנוכחי והן העתידי, כפי שנומק בבקשה. יתר על כן, העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות מסכת שלמה של אירועים שהתפרסו לאורך תקופה ארוכה, באופן שיטתי ומתמשך, בתוך בית המשפחה, תוך הטלת מורא, פחד ומציאות אלימה על כל המתלוננות בעוד שהיו קטינות באותה עת, וכיום כבר בגרו. כך, חשיפת פרטיו של הנאשם עלולה להביא לחשיפת האירועים הקשים שהתחוללו בבית המשפחה, ומשכך לפגוע קשות בפרטיותן ובצנעתן של כל המתלוננות, ולא רק של זו המבקשת לאסור את הפרסום. בנוסף, ובהמשך לנטען בבקשה לאיסור הפרסום על ידי ב"כ המבקשת, קשה לתאר מצב בו שמו של הנאשם יפורסם ואילו שמן של המתלוננות יוותר חסוי, מבלי שניתן יהיה לדעת את זהותן של המתלוננות או פרטים נוספים הנוגעים אליהן. כלומר, מרגע שייחשף שמו של הנאשם כאב שביצע עבירות חמורות כנגד בנותיו, ניתן יהיה לקשר באופן ישיר וכמעט אוטומטי בינו לבין המתלוננות, אף אם שמן חסוי, ומכאן שהחיסיון על שמן מתייתר.

118. באיזון בין חשיבות עיקרון הפומביות אל מול הפגיעה האפשרית בבנותיו של הנאשם, המתלוננות, עם פרסום שמו של הנאשם ופרטים מזהים אחרים אודותיו, מצאתי להיעתר לבקשה.

סוף דבר

119. אשר על כן, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים והנסיבות כאמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 7 שנים מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 514-03-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

2. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג פשע ואו עבירות לפי סימן 1 לפקק יי לחוק העונשין; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

3. הנאשם יפקיד סך של 50,000 ש"ח לטובת כל אחת מארבע המתלוננות, אשר יופקדו במזכירות בית-המשפט עד יום 15.7.20. הפרקליטות תעביר את פרטי המתלוננות למזכירות בית המשפט תוך 21 ימים.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 29.6.20 עד השנה 10:00, בימ"ר ניצן ברמלה, או על פי החלטת שבי"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר דין זה.

על בייכ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שבי"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

הערבויות שהופקדו בתיק המעצרים יהוו מעתה ערבויות להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי עונשו והתנאים המגבילים הקיימים ימשיכו להיות בתוקף עד להתייצבותו לריצוי מאסרו.

בנוסף, ככל שלא הוצא צו עיכוב יציאה מהארץ, הרי שאני מורה על איסור יציאה ן הארץ עד לסיום ריצוי עונש המאסר. אם ברשותו דרכון, על הנאשם להפקידו בתחנת המשטרה.

עותק של גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום

ניתן היום, כ"ב סיוון תש"פ, 14 ליוני 2020, במעמד הצדדים.

חתימה